

XIII. MISTRZ ŚWIATA W HOKEJU

ZAKOŃCZONE

AUSTRIA WYWALCZA CZECHOM

I-sze MIEJSCE w TURNIEJU ZWYCIĘŻAJĄC SZWECJĘ 2:1

POLSKA 6-ta OSTATNI MECZ ZE SZWAJCARIĄ, PRZEGRALISMY 9:3

SPORT

KRAKÓW — KATOWICE

20. II. 1947 r.

WYCHODZI

W KAŻDY PONIEDZIAŁEK I CZWARTEK

Nr. 15 (1999)

CENA 10 Zł.

SPORT

Z ostatniej

CHWILI

TANDBERG POKONAŁ MUSINĘ
Sztokholm. W sobotę wieczór w Sztokholmie odbyło się spotkanie pomiędzy znanym pieściarzem szwedzkim Olle Tandbergiem a exmistrzem Europy Włochem Musiną.

Spotkanie to zakończyło się zwycięstwem Tandberga w 8-mej rundzie przez t. k. o.

SŁABY START WOODERSONA

Londyn (obsł. wł.). W biegu na przełaj na 10 mil ze szczególnym zainteresowaniem oczekiwano startu mistrza Europy Sydney Woodersona.

Wooderson sprawił jednak zawód swym zwolennikom i przyszedł jako piąty w czasie 55,11 min.

Jeden z zawodników startujących w biegu zgubił bucik, ale mimo to pozostała trasa 6,5 mil przebiegli bosą

IRLANDIA BIJE SZKOCJĘ 200 TON ŚNIEGU USUNIĘTO Z BOISKA

Glasgow (obsł. wł.). W ostatniej chwili zdecydowano się na rozegranie spotkania rugby między Szkocją a Irlandią. Szkoci byli gospodarzami. By umożliwić mecz, usunięto ze stadionu w Maryfield przeszło 200 ton śniegu.

Pierwsza połowa spotkania ułynęła pod znakiem silnej przewagi Irlandii, która po przerwie nie wykorzystwała rzutu karnego. Spotkanie wygrała pewnie Irlandia w stosunku 3:0.

Jest to już trzecia pod rząd porażka rugbyistów szkockich.

FRAGMENT Z MECZU SZWAJCARIA — CZECHOSŁOWACJA NA MISTRZOSTWACH HOKEJOWYCH ŚWIATA W PRADZE. WYGRALI CZESI 6:1

**DZIS
W NUMERZE
WYNIKI
KONKURSU**

SOBOTA NA BOISKACH ANGLII

MIDDLEBOROUGH NA 2 MIEJSCU TABELI

Londyn (obsł. wł.). W sobotę pogoda znowu nie dopisała i z 44 rozgrywek ligowych doszło do skutku w bardzo trudnych wa-

runkach zaledwie 21 spotkań, które oglądało 380.000 widzów.

Część spotkań odbyła się w zaważniej śnieżnej, a boiska przypominały raczej lodowiska, niż boiska footballowe.

Rozgrywki przyniosły kilka sensacyjnych porażek. Wicemistrz tabeli Blackpool spadł na 4 miej-

sce po niespodziewanej porażce z Manchester United. Jego miejsce zajął Middleborough, który pokonał Derby County w stosunku 1:0. Mecz ten przypominał farsę i napastnicy więcej czasu poświęcali na wydobycie piłki ze śniegu, sięgającego im ponad kostki, niż na dobre strzały.

Leader tabeli Wolves utwierdził swą pozycję przez zwycięstwo nad outsiderem Ligi Leeds United z wynikiem 2:1.

Największe powodzenie miał mecz Liverpool — Huddersfield, który oglądało 35.000 widzów. Liverpool pokonał swego przeciwnika 1:0.

PINGPONGIŚCI USA BIJA ANGLIKÓW

London (obsł. wł.). W rozegranym w Londynie spotkaniu pingpongowym między reprezentacją USA i W. Brytanii łatwe zwycięstwo odnieśli pingpongiści amerykańscy w stosunku 7:2.

Obok Barny w reprezentacji W. Brytanii będzie grał w przyszłości przypuszczalnie znany czeski zawodnik S. Vana, który kończy obecnie swój pobyt, jako instruktor w Kairze i wystąpi na mistrzostwach Anglii 15 marca w Wembley.

„ATOMOWY” GENERAL KOMISARZEM LIGI AMERYKAŃSKIEJ

Nowy Jork (obsł. wł.). Największe szanse na stanowisko prezesa footballowej Ligi Amerykańskiej, skupiającej najlepsze kluby Stanów Zjednoczonych ma gen. Leslie Groves, który w czasie wojny stał na czele departamentu badań atomowych w Ministerstwie Wojny.

General Groves uchodzi za jednego z najenergiczniejszych generałów armii amerykańskiej i zapowiada gruntowną czyszczenie w footballu USA. Stanowisko prezesa Ligi uprawnia do pobierania imponującej grzyby w wysokości 30,000 dol. rocznie.

FRANCUZI WRACAJĄ DO PARYŻA BEZ ROZEGRANIA MECZU RUGBY.

London (obsł. wł.). Nawrot kiepskiej pogody uniemożliwił rozegranie zapowiadanego na sobotę spotkania między państwami w rugby między Anglią, a Francją. Drużyna francuska powróciła w sobotę do Paryża.

LIGA ANGLIEJSKA LEPSZA OD IRLANDZKIEJ ANGLICY WYGRAŁI 4:2 (2:0)

London (obsł. wł.). Poprawa warunków atmosferycznych w środę tygodnia ożywiła sport footballowy na Wyspach Brytyjskich. 36,000 widzów oglądało na stadionie w Liverpoolu jedno z najbardziej emocjonujących spotkań kalendarza piłkarskiego — tradycyjny mecz między reprezentacją Ligi Angielskiej z Ligą Irlandzką.

Jedenastka ligowa brytyjska, która może uchodzić za reprezentację Anglii wystąpiła w najsilniejszym składzie z asami napadu Lawtonem i Matthewsem. Anglicy chcieli za wszelką cenę powtórzyć swój przed wojenny sukces, kiedy to rozegrali Irlandczyków w roku 1939 w stosunku 8:2.

Śliskie boisko nie pozwalało jednak na rozwinięcie ostrego natarcia i odbijało się na szybkości obu napadów. Anglicy lepiej „trzymali się na nogach” i ze strzałów niezawodnego Lawtona i Keepacka uzyskali w pierwszej połowie prowadzenie 2:0. W drugiej połowie obaj napastnicy powtórzyli swój sukces, podwyższając wynik do czterech goli. Ligowcy irlandzcy rozegrali

CHARLTON RATUJE SIĘ PRZED SPADKIEM

London (obsł. wł.). W ramach spotkań pierwszoligowych Charlton Athletics rozegrał mecz z Bolton Wanderers.

Mecz zakończył się niespodziewaną porażką Boltonu w stosunku 0:1 (0:0). Charlton grał bardzo ambitnie strzelając zwycięską bramkę przez Faniona. Zwycięstwem nad Boltonem Charlton odsunął od siebie groźbę spadku do drugiej Ligi.

8-KA NAJLEPSZYCH DRUŻYN ROZEGRA 6 RUNDE PUCHARU 3 KLUBY II-GIEJ LIGI W ĆWIERĆFINALE

London (obsł. wł.). Rozgrywki czwartkowe wyjaśniły ostatecznie sytuację w eliminacjach o Puchar Anglii. Po ponownych spotkaniach Sheffield Wednesday z Preston North End i New Castle United z Leicester w ramach dogrywek 5 rundy, do 6 rundy i do ćwierćfinału Pucharu wychodzą następujące drużyny, które spotkają się ze sobą 1 marca: 0) W nawiasach podajemy przynależność ligową:

Sheffield United (H) — New Castle United (II).
Middleborough (I) — Burnley (II).
Charlton Athletics (I) — Preston North End (I).
Liverpool (I) — Birmingham City (II).

Faworytami, którzy mają największe szanse wejścia do półfinału są: New Castle United, które ma jednak

SUKCES GAILEYA W AMERYCE.

Nowy Jork (obsł. wł.). W spotkaniu bokserkim w Madison Garden w Nowym Jorku bokser brytyjski Cyril Gailey, debiutujący w Stanach pokonał na punkty w 8 rundach swego amerykańskiego przeciwnika P. Jowenella.

PATRZMY NIEMCOM NA PALCE

HEIN TEN HOFF „NADZIEJA NIEMIEC” CZY NIEMIEC BĘDZIE WALCZYŁ O MISTRZOSTWO ŚWIATA?

Nasi zachodni sąsiedzi nie utracili z powodu klęski nic, ze swego sportowego tupetu. Nie przejęli się też zbyt zakazami i ograniczeniami, jakie Międzynarodowa Rada Kontroli Niemiec nałożyła na sport niemiecki.

Niemcy, zwłaszcza w zachodnich strefach okupacyjnych grają sobie w piłkę nożną, tenis, boksują się, pływają itp. Nie traktują zresztą tego jako rozrywkę, czy ćwiczeń fizycznych, ale jako środek propagandowy, który pozwala naprzód ich sportowcom, później artystom, uczonym itp. — wyróżnić się choćby nawet tylnymi drzwiami na arenę między narodową.

Nie należy przy tym lekceważyć tej sportowej strategii, zwłaszcza, że znajduje ona posłuch w różnych niepoprawnych, którzy ciągle jeszcze bąkają o dopuszczeniu Niemców do Olimpiady, urządzają plebiscyty i ankiety wśród wojsk okupacyjnych i po

pagują ogólnoeuropejską fraternizację sportową.

Naprzód lansowano Maxa Schmelinga ze względu na jego przedwojenne koneksje amerykańskie. Przeprowadzono też Maxa przy użyciu rozmaitych tricków, jak owego ewangelicznego wielbłąda przez wcale nieigielne ucho denazifikacji. Ale Max jest dzisiaj już tylko pozycją martwą w sporcie bokserkim i w najlepszym razie figuruje, jako 41-szy na liście bokserów ciężkiej wagi.

Również i reklamowanie Menzla nie przyniosło spodziewanych rezultatów. Wreszcie w akcji rehabilitacyjnej sportowców niemieckich natrafiono na nową „nadzieję” w osobie boksera — Hein ten Hoffa.

O Hein ten Hoffie podawaliśmy krótko kilka tygodni temu. Jego osoba zasługuje jednak na więcej uwagi, zwłaszcza, że nie tylko źródła brytyjskie, ale i norweskie kreują go na najlepszego boksera wagi ciężkiej Kontynentu, a niektórzy twierdzą, że mistrzostwo świata leży w jego możliwościach, oczywiście pod warunkiem uprzedniego zniesienia zakazu startu bokserów niemieckich.

Hein ten Hoff liczy obecnie 27 lat. Jest synem Holendra, który w r. 1927 naturalizował się jako Niemiec. Młody ten Hoff do 16-go roku życia uczęszczał do szkół holenderskich, a później wyjechał do Niemiec. Należał do Hitler Jugend i już przed wojną osiągnął duże sukcesy na ringu w klasie juniorów. Z wybuchem wojny ten Hoff został zmobilizowany i służył w oddziałach pancernych.

Po kampanii polskiej pozwoliłono mu ze względów propagandowych zajmować się w większym stopniu niż dotychczas boksem. W okresie od 1940 r. do 1943 ten Hoff, jako amator stoczył w wadze ciężkiej 149 walk, z czego wygrał 140, zremisował dwie, a przegrał zaledwie siedem. W r. 1941 i 1942 był amatorskim mistrzem Niemiec w klasie ciężkiej a w r. 1943 niemiecki Boxverein ogłosił go mistrzem Europy po zwycięstwie nad włoskimi i szwajcarskimi rywalami.

Naturalnie, że Międzynarodowa Federacja Bokserska nie uznała rekordów ten Hoffa z uwagi na to, że wyniki te nie mogą być miarodajne ze względu na nienormalne warunki, w jakich walki odbywały się i brak czołowych zawodników innych krajów.

Po klęsce Niemiec „mistrz Europy” zorientował się że amatortwo na nic więcej mu się nie przyda i w r. 1945 przeszedł na zawodownictwo.

W okresie od jesieni 1945 r. do dnia dzisiejszego ten Hoff stoczył osiem walk, wygrywając siedem przez nokaut. Osme spotkanie z Watterem Neuselem o mistrzostwo Niemiec rozstrzygnął ten Hoff na swoją korzyść na punkty.

Kariera ten Hoffa nie wykazuje więc, jak sami widzimy momentów szczególnie kompromitujących. Na to też leżą protektory, którzy obecnie inscenizują spotkanie Hoff-Schmeling.

Dawny przeciwnik Joe Louisa nie ma żadnych szans z Hoffem, ale, znajdując się w bardzo ciężkiej sytuacji finansowej gotów jest do rozegrania nawet najbar-

dziej beznadziejnej dla siebie walki. Spotkanie ze Schmelingiem ma być ostatnią walką Hoffa w Niemczech.

Do brytyjskiej Komisji Kontrolnej wpłynęło ostatnio podanie o umożliwienie Hoffowi wyjazdu do Anglii w celach zawodowych. Optymiści przebąkaliwali nawet o sparringach Woodcocka z Hoffem. Zimnym tuszem dla entuzjastów niemieckiego — holenderskiego championa stało się oświadczenie króla promotorów bokserkich w W. Brytanii Solomona, że dużo wody upłynie w Tamizie zanim Hein ten Hoff będzie mógł ukazać się w Albert Hall.

WISŁA PRZEGRYWA W GDAŃSKU

z MKS-em 13:3 GROMAŁA PRZEGRAŁ Z ANTKIEWICZEM MATUŁA ZNOKAUTOWANY

Gdańsk. (tel. wł.). W ub. niedzielę odbył się w Gdańsku rewanżowy mecz bokserski w grupie I-szej pomiędzy krakowską Wisłą i MKS Gdynią.

Pierwsze spotkanie tych drużyn w Krakowie zakończyło się porażką Wisły 7:9. Tym razem MKS odniósł bezapelacyjne zwycięstwo w stosunku 13:3.

Dwa punkty zdobyła Wisła przez dyskwalifikację zawodnika MKS-u w wadze koguciej Szopińskiego; trzeci punkt wywalczył dla krakowian Zbik startujący tym razem w wadze ciężkiej.

Z wyników mających znacze-

„NIECH GRAJA NA GRUZACH” SUSSEX PRZECIW FRATERNIZACJI W SPORCIE

London (obsł. wł.). W związku z usiłowaniami wprowadzenia niemieckich jeńców wojennych na boiska piłkarskie w Anglii w charakterze graczy, Sussex County F. A. zabronił klubom rozgrywania spotkań z Niemcami.

Rzecznik Związku oświadczył: „Niech Niemcy grają na ruinach domów, które zbombardowali”.

ARGENTYŃCZYCY CHCĄ GRAĆ Z ANGLIĄ

Buenos Aires (obsł. wł.). Argentyńska Federacja Piłki Nożnej zwróciła się do brytyjskiej Football Association z ofertą wysłania do Anglii reprezentacyjnej jednostki argentyńskiej dla rozegrania spotkania z anem brytyjskim.

Argentynczycy, którzy po wojnie zadebiutowali na razie w Hiszpanii i Portugalii trenują starannie do olimpiady piłkarskiej. Mecz z Anglią chcą oni traktować, jako rozgrywkę, która pozwoliłaby im zorientować się w możliwościach i szansach piłkarstwa europejskiego.

JAKI BĘDZIE SKŁAD KONTYNENTU? NA MECZ Z WIELKĄ BRYTANIĄ. KONTURY REPREZENTACJI EUROPY ZARYSOWUJĄ SIĘ

Bruxela. Przed kilkoma dniami odbyło się w Brukseli posiedzenie komisji technicznej FIFA, której zadaniem jest przygotowanie reprezentacyjnej drużyny Kontynentu do spotkania z Wielką Brytanią, które jak wiadomo odbędzie się w dniu 10-go maja 1947 r. w Glasgow. Przewodniczącym tej komisji jak już podawaliśmy jest Belg Seeldrayers. Oczywiście też opinii publicznej na ze wszystkich prac przygotowawczych Komisji najwięcej interesują przygotowania do zestawienia składu w jakim wystąpi reprezentacja na drużyna Kontynentu.

Do chwili obecnej prawie że już wszystkie państwa Kontynentu po-

dały do FIFA nazwiska swych najlepszych graczy którzy mogą być brani pod uwagę przez komisję techniczną FIFA przy ustaleniu składu drużyny reprezentacyjnej.

Na razie brak jeszcze zgłoszeń związku Radzieckiego i Jugosławii.

Polska jak wiadomo zgłosiła do FIFA dwóch zawodników a mianowicie Gracza i Parpana.

Również Czechosłowacja zgłosiła tylko dwóch graczy a mianowicie obrońcę Senekiego i lewego pomocnika Ludla obaj ze znanej drużyny Sparty.

Inne państwa były stosunkowo „szczodrzejsze” na zaopiniowanie swych piłkarzy. I tak naprzykład Dania zgłosiła pięciu graczy, a mianowicie bramkarza Jönsena II, obrońcę Petterssona, lewego pomocnika Jönsena I, lewego łącznika Hansona i lewoskrzydłowego Prostta.

Również i Szwecja zgłosiła kilku zawodników a mianowicie: prawy obrońcę H. Nilson, środkowy pomocnik B. Nordahl, prawy łącznik Green, środkowy napastnik G. Nor Dahl.

Z państw północnych również i Wolne państwo Irlandzkie zgłosiło swych kandydatów. Są nimi obrońca Gorman, lewy pomocnik Fanell i napastnik Carey.

Włosi zgłosili tylko trzech graczy a mianowicie obrońcę Marosso, najlepszego przedstawiciela nowoczesnego systemu gry na środku pomocy Parole i lewo skrzydłowego Mazzole. Uderza brak zgłoszenia cią-

gle jeszcze doskonałego Pioli i bramkarza Sentimentiego IV-tego.

Szwajcarzy zgłosili trzech graczy a mianowicie całą trójkę obrony Ballabio, Gyger i Steffen, jak wiadomo gra z wielkim powodzeniem w londyńskiej Chelsea.

Austria zgłosiła aż czterech graczy a mianowicie obrońcę Bortoligo, dwóch pomocników Joksza i Gernharda oraz prawo - skrzydłowego Melchiora.

Węgry podali nazwiska tylko dwóch graczy a mianowicie: Dudasa obrońcę i Puskasa lewego łącznika. Uderza brak nazwiska najlepszego w chwili obecnej napastnika węgierskiego Deaka.

Z Francji brani są pod uwagę bramkarz Da Rui i znany Marokańczyk Ben Barek.

Z Hiszpanii otrzymano zgłoszenia prawego obrońcy Curtu i prawoskrzydłowego Epi.

Portugalczycy zgłosili bramkarza Azevedo i lewego łącznika Roggerio.

Holandia zgłosiła tylko jednego przedstawiciela Wilkesa.

Największą sensacją wywołały zgłoszenia nadeszłe z Turcji. Otóż Turcy o których na razie niewiele wiemy zgłosili na kandydatów do repr. Kontynentu aż trzech swych piłkarzy a mianowicie bramkarza Cihar Armana, środkowego pomocnika Hašana Polat i lewo skrzydłowego Sukru Gulesin.

Na tym samym posiedzeniu komisja techniczna FIFA ustaliła że trenerem - doradcą drużyny Kontynentu będzie były gracz wiedeński Rappan który obecnie spełnia funkcję trenera w Szwajcarii.

Ostateczny skład reprezentacji Kontynentu ma być ustalony już 24 marca w Paryżu po meczu między państwami Francja — Portugalia.

Drużyna Kontynentu wystąpi w jasno niebieskich koszulkach i białych spodenkach.

Wszyscy uczestnicy spotkania W. Brytanii — Kontynent otrzymają pamiątkowe plakiety.

PIŁKARZE SZARMACJI (Bedzin) GRAJĄ BEZ WZGLĘDU NA POGODĘ

SARMACJA BĘDZIN — POLONIA PIKARY 3:1 (1:0)

Bedzin. W ub. niedzielę na stadionie Sarmacji w Bedzinie rozegrany został mecz towarzyski między Sarmacją a Polonią z Piekary który zakończył się zwycięstwem gospodarzy w stosunku 3:1 (1:0).

W pierwszej połowie przewagę miała Sarmacja. W drugiej połowie Polonia.

Lepiej dysponowana strzałowo Sarmacja uzyskała po przerwie dwie bramki, przesądając tym samym wynik meczu na swoją korzyść.

Bramki dla Sarmacji zdobyli Orzechowski, Knatorski i Lubas po jednej dla Polonii jedyną bramkę uzyskał Lepsz.

Widzów około 4 tysiące.

„NASTRÓJ CMENTARZA” W SPORCIE BRYTYJSKIM GDZIE SA NOWE TALENTY

Znany dziennikarz brytyjski Alan Hoby porusza na łamach „The People” główną bolączkę sportu brytyjskiego, jaką jest brak nowych talentów przy równoczesnym „wykańczaniu” się dawnych gwiazd.

„Nad naszym sportem unosi się obecnie atmosfera cmentarza. Należałoby ten „sport” jak najdokładniej przeoczyścić karbolem. N. p. kalendarz bokserki jest zapełniony bez nadziejnymi walkami. Staje się coraz bardziej oczywistym, że mamy zbyt wielu starzejących się gladiatorów którzy czepiają się swych tytułów i liczą pieniądze. Ostatecz nie nie mam im tego za złe, ale gdzie są MŁODZI ich następcy, którzy mają stać się mistrzami jutra?

Badając horyzont piłkarski zauważamy, że zbyt wiele gwiazd zacho-

wuje się, jak smarkacze. Cały system „gwiazdorów” z rodmuchanymi stawkami, idącymi w dziesiątki tysięcy jest kłętą footballu. Gwiazdy same przecież nigdy nie stworzą drużyny piłkarskiej i bez pozostałych 10 graczy nie przydadzą się na nic.

Gdybym chciał mówić o tym co się dzieje obecnie za kulisami jednej tylko piłki nożnej, to moim cytelnikom włosy stanęłyby dębem na głowie...

A to pieszczanie się ze samym sobą z powodu „kontuzji”. Małe zadraśnięcia i „gwiazda” znika z boiska na całe tygodnie. Aż smutno się robi na myśl o tym wszystkim, o tych gwiazdach, które uważają dwa mecze tygodniowo za zbyt wielki wysiłek. Naprawdę lepiej byłoby dla footballu, by ci wszyscy poszli sobie z naszych boisk”.

Musimy wziąć się do roboty i urządzić kręjące która by wysunęła nas na czoło sportu.

Słowa uznania należą się Federacji Lekkoatletycznej, która poszukuje już teraz Woodersonów 1948 roku. Czy zdajecie sobie sprawę, że z wyjątkiem skoczka Alana Petersona nie mamy ani jednego zawodnika o klasie olimpijskiej?

Wracając do boksu to poza Randolphem Turpinem. T. Mac Governem i naturalnie Bruce Woodcockiem nie widzę innych przyszłych mistrzów świata. Talentów jest dużo, ale wstrząsająco brakuje im treningowych.

Stany Zjednoczone wyprzedzają nas w tej dziedzinie co najmniej o 10 lat.

MECZ KTÓRY MOĞŁ ZADECYDOWAĆ SZWECJA ZWYCIĘŻA CZECHOSŁOWACJĘ 2:1 (1:0, 1:0 0:1) NIE POMÓGŁ DOPING 15.000 WIDZÓW I OBECNOŚĆ CZESKIEGO RZĄDU NA TRYBUNACH

PRAGA. (tel. wł.) W sobotę wieczorem na stadionie praskim w ramach rozgrywek o hokejowe mistrzostwo świata odbyło się spotkanie pomiędzy dwoma najpotężniejszymi kandydatami do tytułu mistrza świata a mianowicie Czechosłowacją a Szwecją. Spotkanie to było właściwie finałowym meczem tegorocznych mistrzostw, gdyż spotkały się w nim dwie naprawdę najlepsze drużyny turnieju.

Tuż przed rozpoczęciem zawodów w loży honorowej przy dźwiękach fanfar pojawił się prezydent Republiki Czechosłowackiej dr. Beneš wraz ze swą małżonką. Oprócz tego w loży honorowej byli obecni: premier rządu Klement Gottwald, ministrowie: Nosek, Kopecký, Neleřil, prof. Straňský, prezydent miasta Pragi dr. Wacek i wielu innych. Pojawienie się prezydenta w loży — przyjęte zostało przez 11 tysięczną reszłę widzów długo niemilknącymi oklaskami i odśpiewaniem hymnu.

Ogólnie spodziewano się zwycięstwa drużyny czeskiej, która jednak zawiódła pokładane w niej nadzieje i w meczu tym zagrała słabiej aniżeli w meczach poprzednich. W pierwszym rzędzie szwankowała bardzo gra zespołowa, którą jedynie Czesi mogli przełamać doskonałą grą obrony szwedzkiej.

Drużyna czeska pozwoliła narzucić sobie system gry Szwedów opierający się wyłącznie na

wypadach i akcjach solowych.

Ponieważ obrona szwedzka była lepszą uporała się zawsze z czeskimi napastnikami.

Zwycięstwo Szwedów było w pełni zasłużone i przy większym szczęściu napastników Czechosłowacja mogła przegrać w znacznie większym stosunku.

Pomimo tego, że w meczu tym spotkały się dwie najlepsze drużyny tegorocznych mistrzostw — gra nie stała na zbyt wysokim poziomie do czego w dużym stopniu przyczynił się miękki lód, który nie pozwolił na rozwinięcie szybkich akcji.

Przed rozpoczęciem gry drużyny nawiązały w szeregu przed lożą prezydenta w nast. składzie:

Szwecja: Arne Johansson — Landelius, Rune Johansson — Bror Petersson, Andersson, Nurmela — Eriksson, Ljungman, Rolf Pettersson.

Czechosłowacja: Modry — dr Slama, Pokorný, Troustle, Stovik — Trojak, Zabrodski, Konopasek — Kus, Drobny, Stibor.

Tuż po rozpoczęciu gry krawężnik otrzymał Bror Pettersson, mija obronę czeską i nieuchronnie lokuje krawężnik w bramce czeskiej. Czesi reklamowali spalony lecz sędzia Brown (USA) reklamacji tej nie uwzględnił.

Akcje zmieniają się błyskawicznie, przy czym ataki obu drużyn kończą się normalnie na obronie. W 18-tej minucie Ljungman zostaje wykluczony na 2 min. co starała się Czesi wyko-

rzystać i atakują zaciekle. Lekka przewaga Czechów z powodu doskonałej gry obrony szwedzkiej nie przynosi im jednak żadnych wyników podbramkowych.

Identyczna historia ze zdobyciem bramki przez Szwedów — omal nie powtórzyła się w drugiej tercji. Tuż po rozpoczęciu gry doskonały Nurmela, należący wraz z obrońcą Landeliussem do najlepszych graczy drużyny szwedzkiej przebił się przez czeską obronę lecz jego ostry strzał z najbliższej odległości bramkarz czeski Modry fenomenalnie obronił. Niebezpieczne ataki Szwedów w dalszym ciągu kilkakrotnie zagrażały bramce czeskiej.

Podczas jednego z ataków — nieobstawiony Eriksson pomimo rozpaczliwej obrony Modrego — zdobywa drugą bramkę dla swych barw. Bramka ta została przez publiczność przyjęta gromowym milczeniem. Kilka ataków czeskich znów rozgrzewa publiczność, która od tego momentu ze wszystkich swych sił zaczęła dopinguować swą drużynę. W ferworze walki w 19 min. Rolf Pettersson zostaje kontuzjonowany i zniesiony z lodowiska.

W trzeciej tercji Czesi od razu narzucają ostre tempo i uzyskują lekką przewagę. Pomimo to w 3-ciej minucie Szwedzi z niebezpiecznego wypadu byli o włos od zdobycia trzeciej bramki.

W 5-tej minucie zostaje wykluczony na dwie minuty Andersson lecz i tego osłabienia Czesi nie potrafili wykorzystać, gdyż wszystkie ich ataki rozbijają się o doskonałą postawę szwedzkiej obrony.

W drugiej połowie trzeciej tercji Czesi stawiają wszystko na jedną kartę i na lodowisku posiadają pięciu napastników, a mianowicie: Konopaskę, Zabrodskiego, Trojaka, Drobno i Pokornego.

Nieustanny atak przy niesłychanym dopingu widowni przyniósł im dopiero na dwie minuty przed końcem spotkania bramkę strzeżoną przez Pokornego po kombinacji z Zabrodskim.

Po bramce tej Czesi dalej rozpaczliwie atakują, lecz do końca spotkania wynik nie uległ już zmianie.

Winę za porażkę drużyny czeskiej ponosi w pierwszym rzędzie słaba gra obrony czeskiej, która była momentami zupełnie bezradna z szybkimi i twardymi napastnikami szwedzki.

Najlepszym graczem na lodowisku był doskonały obrońca szwedzki Landelius. (Pod koniec meczu ten doskonały i świetnie zbudowany obrońca był tak wy-czerpany fizycznie, że tylko z naj-większym samozaparciem dokończył gry). Poza nim w drużynie szwedzkiej na specjalne wyróżnienie zasłużyli Nurmela i obaj Petterseni.

W drużynie czeskiej zadowolił jedynie bramkarz Modry a dalej Zabrodski i Drobny.

Widzów 11 tysięcy.
Zawody prowadzili pp. Lederer (Austria) i Brown (USA).

SZWAJCARIA — CZECHOSŁOWACJA MECZ BEZ EMOCJI NAJLEPSZĄ FORMĘ OSIĄGNEŁI CZESI W MECZU Z POLSKĄ

CZECHOSŁOWACJA — SZWAJCARIA 6:1 (2:1, 2:0, 2:0)
PRAGA. (tel.) Ostatnim spotkaniem 6-tego dnia mistrzostw hokejowych świata był mecz Czechosłowacja — Szwajcaria.

Mimo że Czesi byli zdecydowanymi faworytami, mecz wzbudził duże zainteresowanie. Szwajcaria zaliczana jest do najlepszych drużyn turnieju i byli nawet tacy, którzy liczyli, że Szwajcarom uda się zrobić niespodziankę co najmniej taką jaką zrobili w meczu z Szwecją, w którym mimo kontuzji bramkarza Baeningera osiągnęli wynik 4:4.

Zwoleniem sensacji mogli oczekiwać jej tym bardziej, że na lodowisku zjawił się kontuzjowany w sobotę 12. II. Baninger. Sensacji jednak poza tą, że obydwie drużyny zagrały bardzo słabo nie było. W pierwszej tercji kontuzjowany został ponownie bramkarz Bainger (już w 3-ciej minucie), musiano go znieść z lodowiska a miejsc jego zajął Perl. Czesi grali dużo słabiej aniżeli w spotkaniu z

ZWYCIĘŻAMY BELGIĘ 11:1 ZDOBYWAMY 6-te MIEJSCE

POLSKA — BELGIA 11:1
(1:0, 6:0, 4:1)

Praga. (tel.) W czwartek drużyna hokejowa Polski odniosła drugie swe zwycięstwo w tegor. mistrzostwach hokejowych świata, pokonując Belgię 11:1 (1:0, 6:0, 4:1).

Do spotkania tego drużyny wystąpiły w następujących składach:
Polska: Maciejko, Kasprzycki, Bromer, Sokołowski, Wołkowski, Czorich, Palus, Kolasa, Jasiński, Skarżyński, Gansiniec.

Belgia: Jahn, Van Reysschoot, Lekeus, Mullenders, Laurencien, Hartmayer, Hertog, Haneyveer, Anclaux, Lombard, Dupre.

Polacy byli w spotkaniu tym drużyną o klasę lepszą i zwycięstwo nasze od chwili rozpoczęcia gry nie ulegało najmniejszej wątpliwości. Tylko dużemu zdenerwowaniu naszych zawodników przypisać należy fakt, że w pierwszej tercji Polska uzyskała tylko jedną bramkę i to dopiero w 15 min.

Zdobywcą bramki był Kolasa.

W drugiej tercji akcje drużyny polskiej stały się płynniejsze a strzały celniejsze i skuteczniejsze. W tym okresie gry bramkarz belgijski musiał 6 razy skapitulować. Strzelcami bramek byli: w 5 min. Kolasa, w 11 min. Gansiniec, w 15 min. dwie bramki zdobył Skarżyński i w 18 i 19 min. Palus.

W ostatniej tercji kolejność zdobytych bramek była następująca: w 4 min. Kolasa podwyższył wynik do 8:0, w 7 min. Belg Ancianek strzelił pierwszą i ostatnią bramkę dla Belgii.

gii, w 13 min., Czorich strzelił 9-tą, a w 13 min. Palus dziesiątą bramkę. W przedostatniej minucie gry Skarżyński uzyskał 11-tą bramkę, ustalając tym samym wynik spotkania na 11:1.

Drużyna polska była b. wyrównana. Najlepszym graczem był i tym razem Maciejko w bramce. Sędziowali pp. Winkler i Zenisek.

USA — RUMUNIA 15:3 (6:0, 3:1, 6:2).

Praga. (tel.) W czwartek rozgrywki o mistrzostwo hokejowe świata rozpoczęły się meczem USA — Rumunia. Amerykanie posiadali przez 60 min. gry zdecydowaną przewagę i spotkanie wygrali wysoko 15:3 (6:0, 3:1, 6:2).

Bramki dla USA zdobyli Verier 4, Grant 4, Heaven 3, Dugan i Cahoon po 2 dla Rumunii Ince 1-szy 2 i Pania 1.

CZESI NIE POBILI REKORDU SZWEDÓW

CZECHOSŁOWACJA — BELGIA 23:0 (9:0, 5:0, 9:0)

PRAGA. (tel. wł.) W piątek jako ostatnie spotkanie odbył się mecz pomiędzy faworytem turnieju Czechosłowacją i outsiderem Belgią. Czesi starali się w spotkaniu tym pobić rekord Szwedów (24-ty bramki strzelone w jednym spotkaniu), ale zamiar ten się im nie udało.

Belgowie przegrali „tylko” 23:0 (9:0, 5:0, 9:0).

Do spotkania tego drużyna czeska wystąpiła w nieco osłabionym składzie a mianowicie bez doskonałego Konopaskę i Stibora.

AUSTRIA PRZEGRYWA Z SZWAJCARIĄ 0:5 RUMUNI LEPSI OD BELGII

SZWAJCARIA — AUSTRIA 5:0 (3:0, 0:0, 2:0)

Praga. (tel. wł.) Jako drugie spotkanie sobotnie w ramach hokejowych mistrzostw świata rozegrały drużyny Szwajcarii i Austrii. Przed meczem spodziewano się że Austria po swym ostatnim zwycięstwie nad USA będzie groźniejszym przeciwnikiem dla Szwajcarów, lecz mecz był zupełnie zaprzeczaniem tych domysłów. Austriacy zmęczeni meczem z Amerykanami, nie przedstawiali za wyjątkiem drugiej tercji groźnego przeciwnika.

W pierwszej tercji Szwajcaria uzyskała dużą przewagę i zdobyła trzy bramki przez Treppa, Poltera i R. Delnona.

W drugiej tercji Szwajcarzy mając zwycięstwo zapewnione, grali słabiej i wynik był bezbramkowy. Dopiero w trzeciej tercji Szwajcarzy znów zwiększyli tempo i zdobyli dalsze bramki przez G. Poltera i R. Delnona.

Do spotkania tego drużyny wystąpiły w następujących składach: Szwajcaria: Perl — Bolér, Lack, Handschin, Schubiger — Trepp, U. Poltera, G. Poltera — H. Delnon, O. Delnon, R. Delnon.

Austria: Wurm — Czongea, Denner, Egger, Engel — Feistritz, Nowak, Zehetmayer — Wurmbrand, Walter, Schneider. Widzów 7 tysięcy.

RUMUNIA — BELGIA 6:4 (2:1, 3:0, 1:3)

Praga. W sobotę odbyło się spotkanie najslabszych zespołów tegorocznych mistrzostw, które zakończyło się zasłużonym zwycięstwem Rumunów nad Belgią 6:4.

W meczu z USA hokeiści nasi wydali ze siebie wszystko, i nie też dziwnego że 8 tysięczna publiczność przez cały czas spotkania mocno dopinguowała naszą drużynę. Polacy byli dla Amerykanów nie tylko że równorzędnym przeciwnikiem ale były nawet okresy kiedy Polacy posiadali lekką prze-

DRAMATYCZNY MECZ z USA PRZEGRALIŚMY 2:3 - MOGLIŚMY WYGRAĆ

AMERYKA — POLSKA 3:2 (1:0, 1:2, 1:0)

PRAGA. (tel. wł.) Jako drugi mecz siódmego dnia hokejowych mistrzostw świata odbył się mecz pomiędzy Polską a USA. Mecz ten był oczekiwany przez nas dużym zainteresowaniem, gdyż Polacy w ostatnich spotkaniach wykazywali stałe polepszającą się formę i wie- li bywalców tegorocznych mistrzostw na Zimnim Stadionie nabrało nawet do hokeistów polskich na tyle zaufanie że poczyniło poważne zakłady na zwycięstwo drużyny polskiej.

Przyznać trzeba, że Polacy grali swą nie zawiodli pokładanych w nich nadziei. Na wszystkich naszych hokeistach widać wyraźne postępy. Wyjazd naszych hokeistów do Czechosłowacji przed mistrzostwami i udziału w tegorocznych mistrzostwach przyniosą w przyszłości na pewno wiele korzyści. Tutaj dopiero na lodowisku praskim nasi gracze zetknęli się z właściwym zastosowaniem nowych przepisów hokejowych i nową taktyką gry.

W meczu z USA hokeiści nasi wydali ze siebie wszystko, i nie też dziwnego że 8 tysięczna publiczność przez cały czas spotkania mocno dopinguowała naszą drużynę. Polacy byli dla Amerykanów nie tylko że równorzędnym przeciwnikiem ale były nawet okresy kiedy Polacy posiadali lekką prze-

wagę, której z powodu doskonałej gry obrony amerykańskiej z Meolim i Galipeau na czele nie mogli wykazać cyfrowo.

Do spotkania tego drużyny wystąpiły w następujących składach POLSKA: Maciejko — Kasprzycki, Bromer, Sokołowski, Wołkowski — Czorich, Palus, Kolasa — Jasiński, Skarżyński, Gansiniec.

USA — Meoli — Galipeau, Walker, Alan Veau — Verier, Rousseau, Grant — Mc Intyre, Cahoon, Bobton — Dugan.

JAK GRALI POLACY

W pierwszej tercji gra jest zupełnie wyrównana. Atak polski posiada kilka dogodnych okazji do zdobycia bramki, lecz obrona amerykańska jest zawsze na miejscu. W 19-tej minucie niebezpieczny przebieg środkowego napastnika II-giego ataku USA Cahoon, pomimo rozpaczliwej obrony Maciejki kończy się zdobyciem 1-szej bramki. Polacy starają się za wszelką cenę wyrównać lecz doskonały bramkarz amerykański wypatuje szereg ostrych i zdawało by się nie do obrony strzałów napastników polskich.

W drugiej tercji Polacy narzucają bardzo ostre tempo. Pomimo lekkiej przewagi jak w tym okresie gry posiadają zdobywając tylko jedną bramkę a to w 14-tej minucie przez Kolasa. Amerykanie wkładają do gry nie tylko wszel-

kie swe umiejętności ale i swą kłopotliwą rutynę.

W 16-tej minucie jeden z ataków amerykańskich zakończył się zdobyciem drugiej bramki przez Dugana, lecz dobrze grający Czorich w 19 minucie zdobył dla barw polskich wyrównanie.

Pod koniec drugiej tercji zeszli z lodowiska kontuzjowany Kolasa.

W trzeciej tercji Polacy zjawiają się na lodowisku znowu w komplecie i przypuszczają huraganowe ataki na bramkę Amerykanów i starając się za wszelką cenę zdobyć zwycięską bramkę.

Niestety szczęście więcej sprzyżało Amerykanom, którzy w 9 minucie uzyskali trzecią i o zwycięstwie decydującą bramkę przez Bobtona.

Do końca gry pomimo zaciętej i ofiarnej gry całej drużyny polskiej nie się nie zmieniło i hokeiści nasi zeszli z lodowiska pokonani pomimo że nie tylko byli przeciwnikiem równorzędnym ale że w zupełności na zwycięstwo zasłużyli.

Najlepszymi w drużynie polskiej byli jak zawsze niezawodny Maciejko, oraz Kasprzycki. Pierwszy atak był lepszy od drugiego przy czym najlepszym był Palus. Drugi atak najlepszego gracza posiadał w osobie Skarżyńskiego.

Widzów 8 tysięcy.

NAJWIĘKSZA NIESPODZIANKA AUSTRIA ZWYCIĘŻA SZWECJĘ CZECHOSŁOWACJA MISTRZEM

AUSTRIA — SZWECJA 2:1 (1:0, 0:0, 1:1)

Praga. (tel.) Ostatni mecz Szwecji w tegorocznych mistrzostwach z Austrią praskich uważany był tylko już za formalność. Szwedzi po swym sobotnim zwycięstwie nad Czechosłowacją uchodzili za 100% mistrza świata. Nikt nie brał jednak pod uwagę, że Szwedzi, aby wygrać mecz z Czechami wydali ze siebie wszystko i zmęczeni byli do ostatnich granic ludzkich możliwości.

Austriacy, którzy w sobotę nie wysyłali się zbyt z Szwajcarią przegrali 5:0, potrafili w pełni wykorzystać przemęczenie Szwedów i dosłownie w ostatniej chwili sprawili największą niespodziankę mistrzostw odnosząc zwycięstwo 2:1.

Przyznać trzeba, że Austriacy zagraли jedno z swych najlepszych spotkań turnieju i w ten sposób wywalczyli właściwie tytuł mistrzostw Czechosłowacji. Bohaterem tego meczu był bramkarz austriacki Wurm, który w 3-ciej tercji, kiedy Szwedzi bezustannie bombardowali jego światynę bronil jej jak lew.

Ostatecznie mecz zakończył się wynikiem 2:1 (1:0, 0:0, 1:1).

CZECHOSŁOWACJA — USA 6:1 (2:0, 1:1, 3:0)

Praga. (tel.). XIII mistrzostwa hokejowe świata zakończył mecz USA i Czechosłowacji. Po porażce Szwedów z Austrią Czesi uzyskali wielką szansę na zdobycie tytułu, której też tym razem nie przepaścili.

W spotkaniu z USA zagraли dużo lepiej aniżeli w meczach z Szwajcarią i Szwecją i odnieśli zasłużone zwycięstwo 6:1. Tym samym Czechosłowacja zdobyła po raz pierwszy w historii hokeja na lodzie tytuł mistrza świata.

Amerykanie grali bardzo ambitnie i często nawet posiadali okazję do zdobycia bramek. Bramkarz czeski grał jednak b. dobrze a atak czeski był dobrze dysponowany. W trzeciej tercji Czesi silnie dopinguowani przez publiczność uzyskali wyraźną przewagę i tercję rozstrzygnęli bezapelacyjnie 3:0 na swoją korzyść. Pierwsza tercja zakończyła się wynikiem 2:0, druga 1:1.

Bramki dla Czechów zdobyli w 14 min. dr. Slama, w 16 min. Stibor, w drugiej tercji Stibor w 8 min. i w trzeciej w 13 min. Drobny w 14-tej Konopasek i w 20 min. Konopasek.

Szczerzółowe omówienie mistrzostw, refleksje i mi-gawki w relacji naszego specjalnego wysłannika redaktora Witali w numerze czwartkowym „SPORTU”.

CZYTAMY PAMIĘTNIKI JOE LOUISA

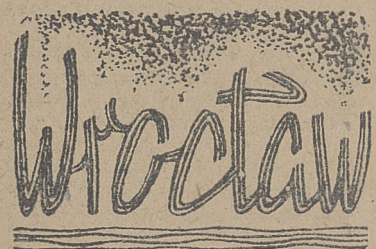
6 WALK W 6 STANACH W 6 MIESIĄCACH

Pomagam W. WILLKIEMU w kampanii wyborczej
BAER NR. 2 WYRZUCA MNIE Z RINGU

Po drugiej walce z Godoyem mogłem wreszcie pozwolić sobie na dłuższe wakacje. W tym czasie Wepell Willkie kandydował na prezydenta Stanów. Słyszałem o nim wiele i jego poglądy całkowicie mi odpowiadały. Pomyślałem sobie też, że mógłbym mu okazać się pomocnym w kampanii wyborczej. Zwróciłem się do Krajowej Komisji Republikańskiej z propozycją odbycia tournée po Stanach Zjednoczonych, w czasie którego miałem wygłaszać przemówienia przedwyborcze.

Turniej prowadził mnie w szeregach Władz Stanów. Odwiedziłem Saint Louis, New York, Buffalo, Chicago, itd. Willkie jednak przegrał.

Po wyborach coraz częściej mówiono o spotkaniu między mną a

Wicemistrz Dolnego Śląska przegrywa z „Górnikiem” 11:5

Wąbrzych. Osemka wąbrzyskiego „Górnika” który w rozgrywkach o mistrzostwo drużyn, dolnośląskiej klasy B zajęła I-sze miejsce i zaktualizowała się do A klasy, rozegrała w ub. niedzielę towarzyskie spotkanie z wicemistrzem dolnośląskiej A klasy RKS „Pafawag” który wystąpił w swym najświeższym składzie ze Sztolcem na czele.

Spotkanie zakończyło się sensacyjną porażką „Pafawagu” 5:11.

Najpiękniejszą walkę dnia stoczył debiutujący w barwach „Górnika” w wadze piórkowej Dominik, repatriant z Francji z Kozłowskim, którego zmusił do poddania się w trzecim starciu.

Zamiast walki w wadze ciężkiej odbyły się dwie walki w wadze lekkiej. Wyniki techniczne przedstawiały się następująco: zawodnicy „Pafawagu” na pierwszym planie.

W wadze muszej Paska przegrał z Kracmerem na punkty.

Waga kogucia Sielucki poddał się w trzecim starciu Michalakowi I.

Waga lekka Sztolc wygrał przez t. k. o. w 3 rundzie z Dancem.

Waga lekka II — Górski zwyciężył wysoko na punkty Halucha.

Waga półśrednia Kamiński został w pierwszym starciu znokautowany przez Michalaka II.

Waga średnia Dorabalski uległ wysoko na punkty Kwiatkowskiemu. Walka była bardzo ciekawa i gorąco oglaskiwana przez publiczność.

Waga półciężka Wolski remisował z Braneckim.

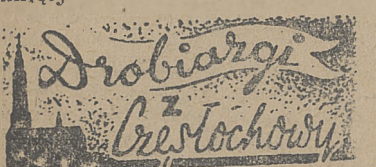
Sędziował w ringu ob. Dasek — na punkty ob. Janiek, obydwoj z Wrocławia. Publiczności przeszło 700.

LOKAL IKS-ii STALE ZAMKNIĘTY

Poznań. Wniesiony przez IKS Wrocław protest odnośnie niewypelnienia obowiązku gospodarza przez MKS Gdynia, Wydział Sportowy PZB odrzucił.

Milicyjny Klub Sportowy przedłożył telegram Urzędu Tel. we Wrocławiu treści następującej:

„Telegram 0,51 nadany 31. 12. 1946 do Zarządu Bokserskiego Klubu Sportowego IKS Wrocław niedoreczalny, klub stale zamknięty.

I-SZY KROK BOKSERSKI W CZĘSTOCHOWIE

Częstochowa (tel.). W ub. niedzielę odbył się w Częstochowie I-szy Krok Bokserski Cz. OZB przy udziale 44 zawodników (11 z Warty, 11 Rzemieślnika, 9-ciu z Legionu 5-ciu ze Skry, 4-ch z CKS-u 3-ch z Częstochowian i 1 z dwu z Domu Kultury Rakow).

W niedzielę rozegrano 22 walk w wagach od średniej do muszej. Zawodników biorących udział w Pierwszym Kroku najlepiej podobali się Rudzki (Rzem.) w wadze muszej Delankiewicz (DK) w wadze piórkowej i Kowalski (Skra) w tej samej kategorii. — Szuster Częstochowianka, Basik Legion i Małek Częstochowianka w wadze półśredniej oraz Miarka Legion, w wadze średniej.

Billy Connem, dobrym i szybkim bokserem z Pittsburga.

By umożliwić mi przed meczem z Connem osiągnięcie ekstra-formy, moi menażerowie postanowili zorganizować dla mnie 6 spotkań mistrzowskich w ciągu najbliższych 6-ciu miesięcy.

Ustanowilem w ten sposób nowy rekord: ryzykowałem mój tytuł 6 razy w 6-ciu miesiącach i w 6-ciu różnych stanach. Niektórzy uważali to za bluff, ale nie był to chyba bluff, gdy byłem zmuszony walczyć przez 13 rund i gdy leżałem na sznurach głową na dół.

Na pierwszy ogień poszedł:

1 Al Mac Coy w Bostonie 16 grudnia 1940 r. W pierwszej rundzie po serii sierpowych Louis ostrą prawą w żebra posłał Mac Coya po raz pierwszy na deski. W drugiej rundzie May Coy uniknął walki z bliska, podobnie w trzeciej. W czwartej silna prawa Louisa trafiła go w głowę, a lewy i prawy sierpowy w szczękę. Pod koniec piątej Mac Coy pod gradem ciosów Muszyna prawie że stracił przytomność. Od wylczenia uratował go gong, ale sędzia i tak przerwał nierówną walkę.

2 Red Burman w New Yorku 31 stycznia 1941 roku. Mecz trwał krótko. W pierwszej rundzie Louis trafił swego przeciwnika prawą i od tej chwili Burman był już tylko „workiem do bicia”. W piątej rundzie spotkanie zakończyło się zwycięstwem Louisa przez k. o.

3 Gus Dorazo w Filadelfii 17 lutego 1941 roku. Była to „najtańsza” walka, w której ryzykowano tytuł mistrzowski, ponieważ bilety wstępu kosztowały od 1 do 5 dolarów. Dorazo poszedł na deski do 10-ciu już w pierwszej minucie drugiej rundy.

4 Abe Simon w Detroit 21 marca 1941 roku. Simon był twardym orzechem do zgryzienia. Miał dobre uderzenie i niesłychaną wytrzymałość. Przez 12 rund trwała zaciekła walka. W 13-iej Louis, ujrawszy swą szansę, posłał Abego prawym sierpowym na deski, ale Simon wstał i walczył dalej, jednakże po zainkasowaniu 2-ch nowych uderzeń w szczękę, Abe był już grogi i sędzia przerwał walkę.

5 Tony Musto w Saint Louis 8 kwietnia 1941 roku. Musto walczył podobnie jak Godoy w pozycji skulonej, osłaniając głowę i ciało reklamami. Louis zadawał mu ostre ciosy, przeplatając na przemian sierpowe i haki. W 7-mej rundzie Musto otrzymał kilka uderzeń prawą. Wytrzymał jeszcze do 9-tej, ale stan jego był tak rozpaczliwy, że sędzia przerwał walkę.

Laury, jakie Louis zebrał w 5-ciu Stanach, przysły mu, bez wielkiego trudu. Dopiero na zakończenie tournée oczekiwała go ciężka przeprawa z bratem b. mistrza świata Maxa Baera.

Louis ta kpisze o tej walce: „Ostatnia wycieczka w mojej pięć ciarskiej parady prowadziła mnie do Waszyngtonu. Miałem walczyć z Buddy Baerem. Młodszym bratem Maxa o wiele od niego wyższym i roślejším. Spotkałem się z nim 23 marca 1941 roku.

GRZYWOCZ WYGRAŁ Z SIERADZANEM ale PIAST PRZEGRZAŁ w WARSZAWIE z BUDOWLANYM 5 : 11

BUDOWLANI — PIAST GLIWICE 11:5

Warszawa. W niedzielę odbyło się w Warszawie rewanżowe spotkanie między wicemistrzem stolicy KS Budowlani i Piastem Gliwice.

Poprzedni mecz rozegrany w Gliwicach zakończył się zwycięstwem Piasta. Obecnie budowlani zrewanżowali się Piastowi odnosząc zdecydowane zwycięstwo.

Walki stały na niezbyt wysokim poziomie i nawet spotkanie reprezentanta Polski Grzywocz nie wiele odbiegało od ogólnego poziomu.

W wadze muszej: Tyczyński (B) wygrał nieznacznie na pkt. z Kostrowskim (P).

W wadze koguciej: Grzywocz (P) wygrał zdecydowanie na pkt. z nieczysto walczącym Sieradzanem

W wadze piórkowej: Tyralla (B) wypunktował Pagowskiego (P)

W wadze półśredniej Janczak (B) zdobył pkt. walkowerem.

W wadze średniej: Kołacz (B) wypunktował obiecującego Gwoździa (Z).

Buddy oświadczył dziennikarzom, że odbierze mi tytuł. Zamierzał powstrzymać mnie serią szybkich lewych sierpowych a po tym skończyć prawą w szczękę. Przez kilka sekund pierwszej rundy myślałem: — „Możliwe, że Buddy wierzył w to, co mówił przed meczem”.

W pierwszej minucie walki Buddy rozpoczął od sierpowych, a po tym trafił mnie lewym hakiem w szczękę, gdy cofałem się wzdłuż sznurów i oto nagle znalazłem się po za linami, moje ramiona oparły się o krawędź ringu, a nogi znalazły się w powietrzu.

Alę już przy „czterech” byłem z powrotem na ringu, atakując szybko sierpowymi twarz Baera. W drugiej rundzie Baer znowu nacierał, ale ja już wróciłem do siebie. Seria haków i sierpowych zmusiła go do zwolnienia tempa. Ciągłe jednak musiałem się mieć przed nim na baczności. Baer naprawdę walczył!

W pierwszej minucie 6 rundy zapałem go znowu serią prawych i lewych. Poszedł na deski. Przy „siedmiu” był znowu na nogach. Rzucałem się na niego i po trzech pra-

ZJEDNOCZENI SA GROŹNI TYLKO w BYDGOSZCZY W WARSZAWIE PRZEGRALI Z GROCHOWEM 5:11

GROCHÓW — ZJEDNOCZENIE BYDGOSZCZ 11:5

Warszawa. Rewanżowy mecz o mistrzostwo I-szej rundy między faworytami Grochowem i Zjednoczeniem rozegrany w Warszawie w ub. niedzielę zakończył się niespodziewanie wysokim zwycięstwem Grochowa w stosunku 11:5.

Gospodarze wystąpili do meczu bez Komudy, któremu utworzył się złośliwy cyrak w pochwinię. W Zjednoczeniu brak było Sowińskiego.

Obie drużyny wystąpiły poza tym w zestawieniach, którym celem było zaskoczenie przeciwnika. W Zjednoczeniu mucha Borowicz, zamienił pozycję z kogutem Józwiakiem, Leczkowski wyszedł w wadze lekkiej, a Pollak w średniej. W Grochowie zabrakło Szadkowskiego w wadze koguciej, którego zastąpił Sobkowiak, a miejsce Sobkowiaka zajął Sadowski. W pozostałych wagach Grochów reprezentowali: Wiech, Majewski, Kolczyński, Archacki.

Mecz rozegrano nie na Służewcu, a w sali polskiej YMCA która okazała się prawie zbyt ciasna do tego rodzaju imprez. Nie brakło miejsca widzów, ale powietrza. Temperatura była na sali jak w łaźni.

Komplet sędziowski w składzie Mazoń, Twardowski, Latowski nie zdał egzaminu. Pokrzywdzono w wadze piórkowej Sadowskiego który wygrał walkę z Kruzą. „Na wyrównanie krzywdy” gospodarze przyznano zwycięstwo Majewskiemu w typowo remisowej walce z Pollakiem. Nie zmieniło to wyniku meczu w całości, ale pozostawiło

wych poszedł znowu na dół do „dziesięciu”. Gdy wstał, wyrzuciłem lewą, a po tym uderzyłem prawą. Buddy leżał na ringu, gdy odezwał się gong.

Sekundanci wzięli go do rogu, a jego menażer umyślnie pozostał na ringu po przerwie między szóstą a siódmą rundą, by nie dopuścić do dalszej walki. Zgodnie z przepisami sędzia ogłosił dyskwalifikację Baera i przyznał mi zwycięstwo.

Mówiono dużo o moim prawym uderzeniu, które wykończyło Baera. Niektórzy twierdzili, że uderzyłem go po gongu. — Wiem, że tak nie było, a sędzia Donovan wyraźnie oświadczył, że cios został wymierzony równocześnie. A więc nie sfaultowałem Baera.

Podkreślam, że była to zaciekła walka. Baer okazał się twardym, odważnym zawodnikiem, rozporządzającym dobrym uderzeniem. Jedno z jego prawych ciosów rozciął mi brew.

— Tak to zakończyła się moja bokerska parada. Obroniłem mój tytuł i wróciłem do świetnej formy. Byłem gotowy do walki z Connem!

nieumie wrażenie. Niezdecydowany komplet sędziowski dopełniał sędzia ringowy Sierota z Łodzi.

W wadze muszej: Patora (Grochów), miał zdecydowaną przewagę nad Józwiakiem przez wszystkie trzy rundy i wygrał zasłużenie na punkty.

W wadze koguciej Borowicz wyższy o głowę od Sobkowiaka był duży słabszy. Słabo dysponowany w dniu tym warszawianin wygrał jednak wyraźnie.

Bardzo ładną walkę stoczyli w wadze piórkowej Sadowski (Grochów) z Kruzą (Zjednoczenie). Sadowski miał lekką przewagę w pierwszych dwóch rundach, w trzeciej natomiast b. wyraźną. Ogłoszenie wyniku remisowego krzywdziło warszawianina.

W wadze lekkiej Leczkowski zdobył punkty walkowerem.

Walka w wadze półśredniej między Wiklińskim (Zjednoczenie) i Wiechem (Grochów), miała przebieg sensacyjny! Wikliński przez pierwsze dwie rundy walczył bardzo słabo uzyskując minimalną przewagę punktową. W trzeciej rundzie Wikliński zaczął finiszować ale udało kontrataki Wiecha posłały nawet dwukrotnie Wiklińskiego na deski. Wygrał mimo to Wikliński.

W wadze średniej Pollak (Zjednoczenie) w walce z Majewskim przeważał w pierwszej i pod koniec trzeciej rundy. Zwycięstwo Majewskie go skrzywdziło Pomorzanina.

Kolczyński w wadze półśredniej wygrał jak zwykle walkowerem.

W wadze ciężkiej Archecki (Grochów) wypunktował Chylę (Zjednoczenie).

Wyższy o głowę i znacznie cięższy Pomorzanin jest wciąż jeszcze początkującym bokserem; nie mający innych walorów jak doskonała budowa fizyczna.

AZS WARSZAWA, WISŁA KRAKÓW WARTA POZNAŃ I KKS POZNAŃ FINALISTAMI MISTRZOSTW POLSKI W KOSZYKÓWCE

Katowice. W ub. sobotę odbyły się w Ostrowcu, Bydgoszczy, Łodzi i Krakowie półfinałowe spotkania o mistrzostwo Polski w koszykówce męskiej. Niestety na skutek przerwania połączenia telefonicznego z Poznaniem nie jesteśmy w stanie podać wyników z tej grupy.

Z pozostałych trzech grup do rozegranych finałów zakwalifikowali się Wisła Kraków, AZS Warszawa i Warta Poznań. Czwartym finalistą jest najprawdopodobniej KKS Poznań.

W grupie krakowskiej wyniki przedstawiały się nast.: WISŁA KRAKÓW — AZS KRAKÓW 48:34 (24:16).

Dwaj rywale krakowscy spotkali się w decydującym o zajęciu pierwszego miejsca spotkaniu AZS był groźnym przeciwnikiem i przegrał dopiero po zaciekłej walce.

Kosze dla zwycięzców zdobyli: dr. Szotk 25, Arlet 12, mgr. Szostak 4, Hegerle i Pawlik po 3. Kowalówka 1. Dla AZS: Rozpedowski 16, Kozdrun 11, Paczkowski 4, Lipiński ZGODA BIELSZOWICE — RADO- MIAK 36:31 (25:13).

W meczu o 3 i 4 miejsce Zgoda pokonała zespół Radomiańskiego zdoby-

8-ka WARTY coraz lepsza

IKS WROCŁAW PRZEGRZAŁ Z POZNANIEM 1:15

JEDYNY PUNKT ZDOBYŁ WALUGA

Poznań. Pierwszy występ czolowej ósemki Wrocławia w Poznaniu cieszył się znacznym zainteresowaniem publiczności, która zapeniła wielką halę montażową urzędu pocztowego. Drużyna gości przybyła jedynie z rezerwowym zawodnikiem w wadze muszej. Miejsce Kurandy zajął Kurowski. Zespół Wrocławia zaprezentował, mimo porażki, dodatkowo tylko młodych pięściarzy, którzy pod fachowym kierownictwem trenera oraz nabytą odpowiedzialność rutyni meczowej w boksie polskim mogą odegrać niepoślednią rolę.

Wszyscy zawodnicy wrocławscy walczyli bardzo ambitnie zbyt jednak wiele pomagają sobie w walce głową oraz stosują za niskie unikni za co niektórzy otrzymali napomnienia. Orzeczenia sędziów były słuszne za wyjątkiem wagi lekkiej, w której skrzywdzono Walugę, dając mu wynik remisowy.

Warta już przed meczem prowadziła 2:0, gdyż IKS nie wystawił zawodnika w wadze półciężkiej przeciwko Szymurze. Szymura walczył w walce towarzyskiej z Adamskim (Warta) i miał przez cały czas przewagę, wykazując, że jest w obecnej chwili w doskonałej formie, a nadwyreżona prawa ręka na meczu z Czechosłowacją jest już w porządku. Organizacja zawodów bardzo sprawną co należy zawdzięczać p. Kuszewskiemu.

WYNIKI WALK

Malak (Warta) miał za przeciwnika w wadze muszej Kurowskiego (IKS) startującego po raz drugi w oficjalnej walce na ringu i odgryzał się brzo umiejętnie Malakowi. O zwycięstwie Poznaniaka zadecydował cios zadany na żołądek w trzeciej rundzie, który poważnie osłabił Kurowskiego.

Waga kogucia: Bardzo ładną walkę stoczyli Sek z Szymonowiczem (Wrocław), która zakończyła się zasłużonym zwycięstwem Szymurze.

KULA - KRZĘPTOWSKI W PIERWSZYM DNIE MISTRZOSIW NARCIARSKICH POLSKI ST. MARUSARZ NIE STARTUJE

ZAKOPANE. (tel. wł.) Tegoroczne międzynarodowe mistrzostwa Polski, które jak wiadomo odbywają się tylko w konkurencji krajowej rozpoczęły się z jednodniowym opóźnieniem spowodowanym tym, że ekipa naszych czołowych narciarzy, którzy bawili w Chamonix przejechała do kraju dopiero w sobotę i nie było mowy, aby zawodnicy prosto z pociągu poszli na start.

Tak więc przewidziany na sobotę bieg na 18 km nie odbył się i przeniesiony został na czwartek. W niedzielę w pierwszym dniu mistrzostw odbył się konkurs skoków

wem Sęka II na punkty.

W wadze piórkowej Wojnowski (Warta) walczył ze znanym już na terenie Poznania Mischukiem. Walka była na ogół wyrównana.

W trzecim starciu Mischuk — otrzymał napomnienie za uderzenie głową — naszym zdaniem zbyt pochopnie, która zadecydowała o wyniku. Walkę na punkty wygrał Wojnowski.

Waga lekka. Kubiak (Warta) i Waluga (Wrocław) stoczyli bardzo żywą walkę prowadzoną przez Walugę. Waluga pogromca Polusa — przez ko. był nieco lepszy od Poznaniaka. W trzecim starciu walka miała specjalnie zaciekły charakter, a Kubiak otrzymał napomnienie za zbyt niskie unikni. Wynik remisowy skrzywdził zawodnika wrocławskiego.

Waga półśrednia: Jarecki (W) i tym razem potwierdził swoją dobrą formę w spotkaniu z Tarkowskim, którego pewnie pokonał na punkty. W drugim starciu za zbyt niskie unikni otrzymał wrocławianin napomnienie.

Waga średnia: Spotkanie Sobczak (Warta) z Horboniem (Wrocław) trwało tylko dwie rundy i nie było ciekawe. W trzecim starciu wskutek kontuzji reki — Horboń zrezygnował z dalszej walki.

W wadze półciężkiej Szymura wygrał walkowerem.

W wadze ciężkiej Klimecki wygrał w trzeciej rundzie przez ko. z Ciechwierzem. Wrocławianin zadając Klimeckiemu silne uderzenie w szczękę, po którym Klimecki powędrował na deski. Poznaniak zerwał się jednak do walki i atakując z furją uzyskał tak wielką przewagę, że sędzia przerwał spotkanie ogłaszając zwycięstwo Klimeckiego przez ko.

Sędziował w ringu Kubiak (Warszawa), Nowakowski (Bydgoszcz), Nowicki (Warszawa) i Kłapsia (Śląsk).

do kombinacji. Zgłoszonych było 49 zawodników na startie stanęło 31. Zwycięstwo odniósł przy nieobecności Stanisława Marusarza, który prosto z Katowice pojechał do Karpacza na najlepsze po nim polski skoczki Jan Kula. Wielki sukces odnieśli narciarze śląscy, których czwórka uplasowała się w pierwszej dziesiątce.

Warunki śnieżne na skocni były ciężkie ponieważ śnieg był mokry a w drugiej części dał silny wiatr.

Klasyfikacja pierwszych 15-tu zawodników przedstawia się następująco:

1) Kula Jan (SNPTT) 53. 54,5 (22,6), 2) Krzeptowski Daniel Jan 49,5, 57,5 (21,7), 3) Gasienica Ciapatak (SNPTT) 55. 56 (21,1), 4) Wiczorek J. (KN Szczyrk) 53. 55,5 (24,5), 5) Tajner (Warta Cieszyń) 51. 49,5 (20,5), 6) Dziedzic HKN skoki 50, 50 nota 203. 7 pkt.; Świerk Wisła skoki 49,5, 48 nota 199,3, 8) Gros SKN 43, 44, nota 185,3, 9) Węgrzyniewicz SKN 43,44, nota 183 pkt., 10) Związek Wisła 44,45 nota 182,5 pkt., 11) Krzysztofian SNPTT skoki 43, 43, nota 182 pkt., 12) Podszwa SNPTT 42, 41, (181,1), 13) Lazar Warta 43,5 (180,6), 14) Szczyrba AZS Kraków 44. 42 (179 pkt.), 15) Dawidek HKN 44. 42, 177,8.

Zawody po raz pierwszy przeprowadzone były wg nowych przepisów FIS-u to znaczy, że każdy zawodnik oddał trzy skoki a dwa najlepsze były punktowane. Skoki oceniali dr. Macudziński, dr. Lanekosz, Schiele, Żubek i inż. Ochoński.

Najbliższy skok dnia miał 25-letni zawodnik Krzeptowski Daniel Jan, który powrócił wraz z ekipą polską z Francji na stałe do kraju uzyskując 57,5 mtr.

W poniedziałek odbędzie się bieg zjazdowy pań i panów spod obserwatorium* astronomicznego na Hałę Goryczkową. Do biegu zgłosiło się 137 zawodników i 23 zawodniczki.

SPORT pływacki

DODATEK SPECJALNY POD REDAKCJĄ J. NOGAJA

KLASYFIKACJA NAJLEPSZYCH NASZYCH PŁYWAKÓW

KATOWICE. Każda tabela jest zobowiązaniem pracy naszych pływaków, ich wysiłku, a co najważniejsze wykazuje postęp lub pewien zastój.

Nasza dzisiejsza tabela powinna nas nastroić optymistycznie, bo przecież zaledwie miesiąc upłynął od chwili ukazania się ostatniej naszej tabeli pływackiej, a już zanotować możemy gwałtowne zmiany na lepsze we wszystkich prawie konkurencjach.

Czy odbyło się tak dużo imprez sportowych, że rozporządzamy tak wielką selekcją wyników? Nie, klasyfikujemy tylko wyniki czterech imprez: Śląsk — Poznań, Elektryczność — Filmowiec, mistrzostwa Pomorza i zawody Poznań — Grom.

Nie ulega kwestii, że pływacy nasi kroczą gwałtownie naprzód i poprawiają wyniki z dnia na dzień.

Na 100 i 200 metrów stylem dowolnym Ramola potrafił się wysunąć na pierwsze pozycje i króluje obecnie niezagrożony. Również Marchlewski poprawił swe wyniki. Wielkie postępy czyni Kałuża z Pogoni katowickiej, który na 200 metr. styl. dow. z siódmego miejsca potrafił się „knieć” do czołówki Ramola. Marchlewski, Dzień.

Wyniki w konkurencji 400 mtr. styl. dow. nie są jeszcze przez nas najlepszych pływaków poprawiane, ale przypuszczamy, że po mistrzostwach okręgowych sytuacja ta całkowicie się zmieni.

W stylu klasycznym młodzi pływacy Śląska, Szczok, Szołtysek i Klecka wybijają się na czoło, poprawiając wyniki tak na 200 jak i na 100 metrów. Liczymy w dalszym ciągu na poprawę tych zawodników, tym bardziej że startują oni dopiero od sezonu letniego.

W stylu na wznak na pierwsze miejsce wysunął się najgroźniejszy konkurent mistrza Polski Zemyra, Wąs. Jest on także młodym zawodnikiem i liczymy w dalszym ciągu na poprawę jego wyników jeszcze w tym sezonie zimowym.

Wśród pań prawdziwa „rewolucja”. Panie nasze zawsze sływały z tego, że... jest ich mało i... daleko odbiegają od poziomu naszych pływaków. Po ostatnich zawodach widzimy, że i panie nasze się ruszają i to wcale nie powoli. Poważnym zastrzykiem nowych sił są tu świeże pływaczki „Piasta” gliwickiej, które we wszystkich konkurencjach „wzmocniły” naszą tabelę.

W cawliu Madejówna z katowickiej „Pogoni” utrzymuje się nadal na pierwszej pozycji poprawiając czas o przeszło dwie sekundy. Nowa gwiazda z Gliwic Niedzielska, która uzyskała wynik lepszy od niej (1:20,1) nie może niestety być uwzględniona w tabeli, gdyż pływała na basenie jeszcze nie wymierzonym przez władze miarodajne.

W konkurencji 100 mtr. styl. klas., liderka jest obecnie po starcie w Poznaniu Chulokówna z „Piasta” gliwickiego i przypuszczamy, że na miejscu tym utrzyma się w dalszym ciągu.

Z „B” cawlistek lokatę swoją poprawiła Kokotówna, przesuwa ją się z miejsca drugiego na pierwsze. Nebłówna plasując się na miejscu trzecim oraz Brendelówna, która w tym roku na tabeli jeszcze nie figurowała.

KIEDY PŁYWAK JEST PRZETRENOWANY?

DLA PRZETRENOWANYCH JEST TYLKO JEDNA RADA PRZERWA

Kiedy pływak jest przetrenowany? Słyszymy często zdanie, że ten czy ów zawodnik jest przetrenowany.

Tak jednak zazwyczaj bywa, że ci którzy to mówią nie zdają sobie całkowitej sprawy ze znaczenia wypowiedzianych słów.

Jeżeli o pływaków chodzi, to powodem przetrenowania jest nie zawsze przemęczenie fizyczne. Częściej nawet niż przemęczenie samym treningiem wpływa na zawodnika wielka ilość startów i szczególna wrażliwość przed każdym startem — trema. Bardzo często też powodem przemęczenia (przetrenowania) zawodnika są jego kłopoty życiowe, stojące poza nawiasem życia sportowego, jak np. zawód miłośny, ciężkie warunki materialne, egzaminy szkolne itp. Zawodnik trenujący regularnie musi być zrównoważony psychicznie.

Zasadniczo rozróżniamy trzy stopnie, fazy przetrenowania.

W początkowej fazie zawodnik znajduje się wprawdzie jeszcze w dobrej kondycji fizycznej, czuje się normalnie, lecz nie może po prostu uzyskać tych wyników, które kilka miesięcy temu uzyskiwał, lub które ma załatowane na swym koncie w ubiegłym sezonie. U pływaków ma to miejsce pod koniec sezonu zimowego, z początkiem i końcem sezonu zimowego.

Znajdujący się w tym stanie pływak zaczyna wtedy ukradkiem trenować, a na wspólnych treningach klubowych okazuje wobec kolegów zbagatelizowanie całego sportu pływackiego ironizując na temat własnych wyników i sensu trenowania.

W drugim stadium można już łatwiej postawić diagnozę. Zawodnik jest wrażliwy na pytania kibiców i przygodnych, znajomych na temat wyników własnych i wyników konkurentów klubowych, przy treningu stara się szczególnie przy pracy nóg, „objąć”, „kiwać” trenera w ten sposób, że nie przepływa całej długości basenu tylko nawraca na kilka metrów przed nawrotem, a przy ćwiczeniu sprintów stara się przedłużyć czas pauzy, zadając trenerowi „fachowe” pytania i pytając się na bieżąco o startowy wynik, jaka ma być długość sprintu. W dalszym ciągu zawodnik wdaje się o coraz częściej w dyskusję z trenerem na temat celowości i rozkładu treningu, zaczyna powoli wtrzącać we własne słowa i widzi w każdym poleceniu swego opiekuna błąd. Fizycznie zawodnik czuje się gorzej, daje się zauważyć gwałtowny spadek wagi.

Trzecie stadium: zawodnik nie zgadza z żadnym kolegą klubowym szczególnie najmłodszym konkurentem, który w ostatnim czasie poczynił znaczne postępy. Trenera po prostu nie uznaje winiawo za porażki i spadek formy. Dostrzega wyraźny „brak opieki” ze

strony klubu, szuka kontaktu z innymi selekcjami, po prostu raz go wszystko.

Ostateczny wynik: kłótnia z trenerem i rozstanie się z kolegami i klubem.

Doświadczony trener wie, że zawodnik ten nie pozostanie długo poza klubem. Najpóźniej za miesiąc „syn marnotrawny” wraca z powrotem, wypoczęty, świeży pełen wstającego zapału.

Wypadki przetrenowania są jednak bardzo rzadkie. Najczęściej

POZNAŃ. Z uwagi na znaczny postęp jaki uczynili nasi pływacy od sezonu letniego PZP. zastrzył minima kwalifikacyjne klasy mistrzowskiej jakie osiągnąć trzeba, aby zostać dopuszczonym do zimowych mistrzostw Polski w Bytomiu.

Dla orientacji podajemy powyższe minima wraz z tymi, które obowiązywały w ubiegłym roku. (zeszłoroczne minima podajemy w nawiasie).

PANOWIE:

100 m. styl. dow. (1.12.0) 1.10.0

200 m. styl. dow. (2.50.0) 2.45.0

400 m. styl. dow. (6.10.0) 6.00.0

100 m. styl. klas. (1.27.0) 1.25.0

200 m. styl. klas. (3.15.0) 3.10.0

100 m. styl. wznak (1.27.0) 1.25.0

300 m. styl. zmienny — — —

MINIMA PODWYŻSZONE ALE POCO TA KLAUZULA?

POZNAŃ. Z uwagi na znaczny postęp jaki uczynili nasi pływacy od sezonu letniego PZP. zastrzył minima kwalifikacyjne klasy mistrzowskiej jakie osiągnąć trzeba, aby zostać dopuszczonym do zimowych mistrzostw Polski w Bytomiu.

Dla orientacji podajemy powyższe minima wraz z tymi, które obowiązywały w ubiegłym roku. (zeszłoroczne minima podajemy w nawiasie).

PANOWIE:

100 m. styl. dow. (1.12.0) 1.10.0

200 m. styl. dow. (2.50.0) 2.45.0

400 m. styl. dow. (6.10.0) 6.00.0

100 m. styl. klas. (1.27.0) 1.25.0

200 m. styl. klas. (3.15.0) 3.10.0

100 m. styl. wznak (1.27.0) 1.25.0

300 m. styl. zmienny — — —

3 x 100 m. styl. zmienny (4.10.0) 4.10.0

4 x 200 m. styl. dow. (12.00.0) 12.00.0.

PANIE:

100 m. styl. dow. (1.34.0) 1.33.0

400 m. styl. dow. (7.50.0) 7.40.0

100 m. styl. klas. (1.47.0) 1.42.0

100 m. styl. wznak (1.47.0) 1.42.0

300 m. styl. zmienny — — —

3 x 100 m. styl. zmienny (5.25.0) 5.25.0

4 x 100 m. styl. dow. (7.00.0) 7.00.0

W komunikacie PZP. nr. 1 rozesłanym do klubów widnieją, pod wyznaczonymi minimami klauzula, że finałach konkurencji indywidualnych obowiązuje uzyskanie po wyższych minimów, aby zostać zaliczonym w punktacji ogólnej mistrzostw.

* Najmłodszą i najbardziej obiecującą z czołowych zawodniczek Polski jest 14-letnia Szmiłkówna z Bielska.

* Najlepszy cawlista „Cracovii” Zgoda uzyskał zwolnienie z klubu i przeniósł się do P. K. S. „Elektryczność” w Warszawie.

* Drugim dobrym cawlistą, który zasilił „Elektryczność” jest Cypel, który opuścił szeregi „Zryw” warszawskiego. Cypel jest zawodnikiem, po którym sobie trener P. Z. P. Wielński wiele obiecuje.

* Mocą uchwały zarządowej PZP z dnia 4. 2. 47 przyjęto członków: KS Piast—Gliwice, Polska YMCA—Warszawa i RKS Linia—Bytom. Wszystkie trzy kluby zaliczono do klasy V.

Jak dotychczas jedynie gliwicki Piast wykazał aktywność zdobywając mistrzostwo Śląska klasy III i II.

* Kara grzywny za start w zawodach podczas zawieszania w prawach członka zostały ukarane: TS Wisła Kraków i PKS Elektryczność Warszawa. Poza tym TS Wisła ukarane zostało grzywną za nie nadesłanie sprawozdania z zawodów w przewidzianym terminie i za nadesłanie sprawozdania w pojedynczym wykonaniu. (Czy to niezgodne ze statutem?).

Jak widzimy PZP nie lubi żartować i wymaga skrupulatności w sprawach administracyjnych.

* Punkt informacyjny PZP na mistrzostwach Polski znajduje się będzie w hotelu „Europa” oraz w pływalni krytej przy ul. Parkowej 1, (tel. 27-70).

* Do zwartku, dnia 13 marca br. sekretariat PZP mieścić się będzie w Poznaniu ul. Skarbowa 23, od dnia 14 marca natomiast przeniesiony zostanie do Bytomia — Hotel Europa, ul. Moniuszki.

* W najbliższych mistrzostwach Polski PZP pozwala w drodze wyjątku na start w ślipach (według przepisów F.I.N.A. obowiązujące cały kostium i ślipy). Równocześnie zarząd zwraca się z apelem o możliwe jednakowe wyekwipowanie poszczególnych członków klubów.

* Prezes honorowy Śląskiego Okręgu Pływackiego Feliks Berlik fundował nagrodę dla najlepszej drużyny Śląska juniorów. Drużynowy mistrz juniorów Śląska zostałby wyłoniony na wzór przed wojenny. Prawdopodobnie walka o puchar będzie trwała cały sezon letni i każda drużyna walczyć będzie z wszystkimi przeciwnikami po kolei. Rozgrywki te powinny wyłonić liczny i utalentowany narybek pływacki.

* Śląski Okręgowy Związek Pływacki projektuje na miesiąc kwiecień rozegranie w Bytomiu meczu pływackiego Śląsk — Reprezentacja wszystkich okręgów Polski. Po ostatnich sukcesach Ślązaków wszystko wskazuje na to, że Śląsk wygrałby projektowane zawody. Zawody odbyłyby się według programu olimpijskiego.

gra u zawodnika rolę tylko chwilowe przemęczenie t. zw. „martwy okres” treningu. W obozach pływackich — skoszarowanych okres ten następuje w trzecim i czwartym tygodniu a następnie mija.

Także spadek wagi jest niezawodnym sprawdzianem przetrenowania zawodnika często jest ono wynikiem przeziębienia, zmiany pory roku itp. To samo odnosi się do braku apetytu, także charakterystycznej cechy „przetrenowania”.

Dla przetrenowanych znana jest tylko jedna recepta: przerwa.

Wśród czołowych pływaków całego prawie świata istnieje zwyczaj nie pływania przynajmniej jeden miesiąc w roku. Miesiącem tym jest najczęściej październik.

(J. N.)

METAMORFOZY PŁYWAKÓW TARIS I... RAMOLA

KATOWICE. Są pływacy, którzy od wczesnej młodości uzyskują pierwszorzędne wyniki i wyniki te poprawiają z pewną regularnością z roku na rok. Do takich pływaków należy Alex Jany, Flanagan, Peter Fick.

Są także pływacy, którzy długie lata pływają, trenują zapamiętali i pozostają tylko dobrymi pływakami, ale się nigdy nie wybijają. Takich znamy wielu.

Trzecia kategoria pływaków są pływacy, którzy utrzymują się przez długie lata na dobrym poziomie, a gdy już wszyscy tracą wiarę, że zawodnik ten będzie pływakiem na większą skalę, dzieje się coś co fachowcy potrafią określić tylko słowem: „Chwycił”. Do tej kategorii pływaków należał słynny rekordzista Europy i przez długi czas najlepszy średniowieczny stansowiec świata Francuz Taris.

Taris przez długi czas był w kraju poważanym pływakiem, był najlepszym pływakiem swego klubu pływając 1.08.0 na setkę, ale... to było wszystko. Po sześciu latach gdy przestano liczyć na Tarisa, Taris w orczyku roku został mistrzem Francji, a później mistrzem Europy i najlepszym pływakiem świata na dystansach średnich i długich.

W Polsce zdaje się mieć miejsce podobna historia z naszym mistrzem w stylu dowolnym Ramolą, w nieco mniejszym naturalnie wydaniu i rozmiarze jak z Tarisem. Ramola mistrzem Europy prawdopodobnie nigdy nie będzie ale wyniki jego i postępy jakie w kilku miesiącach uczynił zdają się wskazywać, że możemy na niego liczyć jako na reprezentanta w wydaniu na miarę europejską.

Ramola utrzymuje się od roku 1938 na tych samych wynikach, obecnie dopiero, mając lat 25 uzyskuje najlepsze wyniki życiowe.

Ramola znany był ze swojej pilności. Więcej liczonego na jego pilność aniżeli talent. Przed wojną mając lat 17 należał do klubu w Świętochłowicach i pływając 1.08.0 nie był najlepszym jego pływakiem. Równie dobrze jak on był Blachut i Nestman. Trener tej trójki Król nie pozwalał żadnemu więcej trenować jak im wyznaczył na treningach klubowych.

Co robi Ramola?

Po pewnym czasie dozorca pływalni zaobserwował, że w nocy ktoś przechodzi przez płot i trenuje pracę nóg. Zrobiono zasadzkę i okazało się że nocnym gościem na pływalni był Ramola. Epizod ten najlepiej charakteryzuje ambicję i pilność tego pływaka.

Poniżej podajemy tabelę postępów pływackich Ramoli na 100 m:

r. 1937	1.20.0
r. 1937 lipiec	1.12.0
r. 1937 listopad	1.10.2
r. 1938 styczeń	1.08.6
r. 1938 marzec	1.05.6
r. 1938 lipiec	1.03.9
r. 1938 wrzesień	1.03.5
r. 1939 luty	1.02.8
r. 1939 kwiecień	1.02.8
r. 1939 sierpień	1.02.7
r. 1940 lato	1.14.0
r. 1940 lipiec	1.11.0
r. 1940 październik	1.07.8
r. 1940 kwiecień	1.04.4
r. 1940 lipiec	1.09.3
r. 1940 sierpień	1.04.2
r. 1940 listopad	1.03.2
r. 1941 styczeń	1.05.8
r. 1941 luty	1.03.6

100 metrów stylem dowolnym	200 metrów stylem dowolnym	100 metrów stylem na wznak	400 metrów stylem dowolnym	100 metrów stylem klasycznym	200 metrów stylem klasycznym	Sztafeta 5 x 50 metrów stylem dowolnym	Sztafeta 4 x 100 metrów stylem dowolnym
Ramola (Śl.) 1.03.6	Ramola (Śl.) 2.26.8	Wąs (Śl.) 1.16.1	Czuperski (W) 5.52.3	Brzozowski (W) 1.22.3	Szczok (Śl.) 3.03.6	Elektryczność (W) 2.36.7	San Poznań 4.55.5
Marchlewski (P) 1.05.3	Marchlewski (Pom) 2.32.8	Zemyra (Śl.) 1.18.3	Marchlewski (Pom) 6.06.1	Jarecki (Poz) 1.24.7	Kowalski (Kr) 3.07.6	Filmowiec Łódź 2.40.2	Elektryczność (W) 4.56.0
Cieślak (Ł) 1.07.8	Dzień (Śl.) 2.35.0	Owczarczak (Poz) 1.20.4	Manowski (Ł) 6.10.5	Zmizdiński (Poz) 1.24.4	Szołtysek (Śl) 3.09.8	Pogoń Katowice 2.40.5	Warta Poznań 5.01.2
Manowski (Ł) 1.09.0	Kałuża (Śl) 2.36.4	Kowalski (Kr) 1.21.8	Kornacki (Ł) 6.11.6	Szołtysek (Śl) 1.24.8	Iwanowski (Wr) 3.10.0	San Poznań 2.40.5	BETS Bielsko 5.42.0
Dzień (Śl.) 1.09.4	Czuperski (W) 2.37.6	Ratajczak Br (P) 1.22.0	Chojnacki (Ł) 6.14.7	Krause (Śl) 1.25.0	Szczytko (W) 3.10.4	Cracovia Kraków 2.42.4	
Zgoda (W) 1.09.5	Ratajczak H (Poz) 2.41.9	Langer (Śl) 1.22.2	Bem (W) 6.17.8	Kiecka (Śl) 1.25.0	Kwiatkiewicz (W) 3.10.4	Warta Poznań 2.43.1	
Nogaj (Śl.) 1.09.6	Papes (Śl) 2.42.0	Sybilski (W) 1.22.8	Ziółkowski (Wr) 6.21.5	Szczytko (W) 1.25.2	Dec (Ł) 3.15.8	HCP Poznań 2.49.1	
Kałuża (Śl) 1.10.0	Kurek (Pom) 2.43.4	Chojnacki (Ł) 1.24.0	Choma (Śl) 6.32.9	Kowalski (Kr) 1.25.5	Kniażew (Ł) 3.16.0	BETS Bielsko 2.53.2	
Małeckie (Poz) 1.10.3	Cieślak (Ł) 2.44.4	Choma (Śl) 1.25.9		Cichociński (Poz) 1.25.6	Dalkiewicz (Pom) 3.16.1	AZS Warszawa 2.53.2	
Kekuś (Kr) 1.10.4	Karpiński (W) 2.47.4	Kurek (Pom) 1.27.6		Cegielski (Poz) 1.26.0	Mikolajczyk (P) 3.20.2	Wisła Kraków 2.53.2	
Sztafeta 4 x 200 metrów stylem dowolnym	Sztafeta 3 x 100 metrów stylem zmiennym	Sztafeta 3 x 100 metrów stylem zmiennym	KOBIETY Sztafeta 3 x 50 metrów stylem zmiennym	200 metrów stylem klasycznym	100 metrów stylem dowolnym	100 metrów stylem klasycznym	100 metrów stylem na wznak
AZS Kraków 11.57.7	BETS Bielsko 5.05.0	San Poznań 3.52.7	Siemianowiczanka 2.16.0	Budziśówna (Pom) 3.41.0	Madejówna (Śl) 1.26.1	Chulokówna (Śl) 1.38.5	Kokotówna (Śl) 1.36.8
AZS Łódź 12.10.9	Pogoń Katow. 5.05.0	Elektryczność War 3.57.2	Manowski (Poz) 2.16.2	Liszkówna (Śl) 3.51.2	Niestrojówna (Śl) 1.30.0	Szelągówna (Poz) 1.39.0	Szelągówna (Poz) 1.39.0
	San Poznań 5.06.0	Cracovia Kraków 3.59.0	San (Poz) 2.16.2	Niedzielska (Śl) 4.05.2	Florczyk (Kr) 1.32.0	Wójcikówna (Śl) 1.39.8	Nebłówna (Śl) 1.41.8
	Grom Gdynia 5.46.1	Pogoń Katowice 3.59.4	Cracovia (Kr) 2.19.8	Górska (Kr) 4.07.0	Boberowa (W) 1.33.6	Miklasówna (Poz) 1.39.9	Szymikówna (Śl) 1.42.8
		Warta Poznań 4.02.0	AZS (Ł) 2.24.0	Zaleska (Pom) 4.10.0	Garzyńska (Kr) 1.34.0	Makowska (Poz) 1.41.5	Malicka (Poz) 1.45.4
		Filmowiec Łódź 4.04.3	BETS (B) 2.24.9	Kratochwil (Wr) 4.14.5	Brendelówna (P) 1.34.2	Budziśówna (Pom) 1.41.9	Liszkówna (Śl) 1.47.0
		AZS Kraków 4.08.2	Filmowiec (Ł) 2.24.1	Mazurkiewicz (Wr) 4.19.9	Janasikówna (Poz) 1.34.8	Dawidowicz T (Ł) 1.42.5	Szelągówna (Poz) 1.48.7
		Polonia Bytom 4.11.3	Wisła (Kr) 2.27.8		Wojewodźczak (Śl) 1.36.1	Godlewska (W) 1.42.8	Brendelówna (Pom) 1.51.1
		AZS Łódź 4.15.5	AZS (W) 2.28.2		Achtelkówna (Śl) 1.36.2	Macurzańska (Śl) 1.43.2	Górska (Kr) 1.55.7
		AZS Warszawa 4.21.7	Warta (P) 2.31.3		Górczewska (Poz) 1.36.8	Piechata (Śl) 1.45.6	Libińska (Poz) 1.55.9

SPORT Kolarstwo

Dodatek specjalny pod redakcją inż. H. Szymczyka

Rekordy... Rekordy I. „NIE DŁUŻEJ JAK 6 GODZIN” Z KRONIKI POLSKIEGO KOLARSTWA

Straszną zawieruchą wojenna, która przeszła przez całą Europę, a najbardziej dotknęła ziemie polskie, zniszczyła wiele bezcennych pamiątek natury historycznej, naukowej sztuki pięknej i sportowej. Z wielkim też trudem udało nam się zebrać materiał pozwalający otworzyć historię rekordów kolarskich Polski od chwili zorganizowania tej dziedziny sportu.

Jasnym jest, że rezultatem najbardziej uwydatniającym klasę i stan fizyczny zawodnika w każdym sporcie, jest osiągnięcie rekordu. Wyniki te stanowią złotą kartę osiągnięć nie tylko jednostki ale całej gałęzi dany sport reprezentującej.

Dawniej, kiedy finisza sportu była bardzo prosta, a zrozumienie wysiłku, rekordu kolarskie ustanawiane były w Polsce jedynie na długich dystansach. — Nie dawało to pełnego obrazu rozwoju tego sportu, gdyż najlepsi krótkodystansowcy polscy, Benet — Mióduszewski, a później Tkaczyk, Piotr i Szymczyk Franciszek, nie mieli notowanych czasów na krótkich dystansach, pomimo, że mieli świetne zwycięstwa nad takimi znakomitościami Europy jak: Peters Oscar, Kudela, Bader, Pawke, Nodola a nawet mistrzem świata Frielem i innymi, pozwalającą przypuszczać, że osiągnięte czasy musiałyby być na poziomie Europejskim.

Z rekordów krótko — dystansowych uchował się tylko jeden, ustanowiony w 1922 roku na dystansie 400 m. na ziemnym torze Dynasów przez Fr. Szymczyka — 26,1 sek. i wyrównany tegoż dnia przez Piotra Tkaczyka. Czas ten ustanowiony został w wysiłku o „Championat Wiosenny Dynasów” i przyniósł obu znakomitym rywalom jednakową ilość punktów. W całości trzech biegów, z których wysiłek się składał, zwycięstwo odniósł doświadczony i rutynowany Tkaczyk.

REKORD HORODYŃSKIEGO I SZYLLERA

Najstarszy rekord kolarski Polski należy do Horodyńskiego Mieczysława (Został ustanowiony 26 czerwca 1895 roku na ziemnym torze na Dynasach w Warszawie na dystansie 100 wiorst — 106 km 80 m. — w czasie 2 godz. 58 m. 43,4 sek.)

W rok później Szylle Emil 6 lipca 1896 roku ustanowił na tym samym torze 12 godzinny rekord przejeżdżając 278 wiorst — 296 km. 56 m.

Wyczyn ten wzbudził niezwykłą sensację w sferach towarzyskich i kolarskich Warszawy.

„Kurier Warszawski” zwracał uwagę na „szastanie zdrowiem młodzieży oddanej pieczy Warszawskiego Tow. Cyklistów” zaś kilku lekarzy widziało w tym „złubne skutki ambicji sportowych, których wyniki nie przechodzą granice ludzkich możliwości”.

19 MAJA ROZPOCZYNA SIĘ PRZEDOLIMPIJSKI OBOZ DLA KOLARZY W SZCZECINIE

Szczecin. Polski Związek Kolarski ustalił ostatecznie, w porozumieniu z Wojewódzkim Urzędem WF i PW w Szczecinie, termin Pierwszego Obozu Przedolimpijskiego dla kolarzy, który odbędzie się w maju b. r.

Termin rozpoczęcia wyznaczono na dzień 19 maja r. b. Przygotowania w Szczecinie do przeprowadzenia tego obozu rozpocznie się natychmiast po ustąpieniu mrozów. Spodziewany jest przyjazd ekipy składającej się z 40 osób.

O CZYM SIĘ MÓWI wśród KOLARZY

Poznański Okręgowy Związek Kolarski czyni starania, ażeby będąca w budowie olbrzymia hala wystawowa, posiadała wśród innych urządzeń sportowych, również i rozbiórny tor kolarski.

Sądząc z przeprowadzonych dotąd petrakcji, sprawa jest na dobrej drodze. Zimowy tor kolarski miałby dla rozwoju tego sportu w Poznaniu i w Polsce kapitalne znaczenie. Rozwinięłyby

NIE DŁUŻEJ NIŻ 6 GODZIN

Miało to skutek, że Barański Mieczysław, jeden z najwybitniejszych w tym czasie długodystansowców polskich, który za wszelką cenę chciał pobić rekord Szylle — miał pozwolenie przez komisję sportową WTC do jechania nie dłużej niż 6 godzin.

Tłumy publiczności zebrały się 26 lipca na Dynasach, chcąc podziwiać „niezwykły wysiłek cyklistów”.

O godz. 1-szej po południu Barański wyruszył w swą sześciogodzinną podróż. Publiczność z niepokojem śledziła wysiłek kolarza, „a niektóre panie” jak pisał Kurier Warszawski „opuszczyły Dynasy nie mogąc patrzeć na straszną zmaganie nie sprężystego cyklisty”.

KOMISJA OSTENTACYJNIE OPUŚCZA TRYBUNĘ

Ostatecznie Baranowski w ciągu tych godzin pojechał 174,35 wiorst — 185 km. 975 m. bijąc w tym czasie Szylle o 47 km. 655 m.

Baranowski chciał jechać dalej, ale komisja sportowa widząc że zawodnik pomimo sygnałów nie przerywa jazdy, ostentacyjnie opuściła trybunę. Pozostał jedynie starter, dający rozpaczliwie znaki o zakończeniu biegu, i publiczność żądająca zabrania z toru siły „oszolomionego wysiłkiem cyklisty”.

Widząc więc bezskuteczność dalszej jazdy Barański ostatecznie zrezygnował.

Następnie notowane rekordy ustanowił w 1904 roku Bański Mieczysław na dystansach 3,5 i 7,5 wiorst niesiety po za faktem, że rekordy takie ustanowiono, ani dokładnej daty ani też osiągniętych czasów nie udało nam się odnaleźć.

(d. n.)

Prezydium Polskiego Tow. Kolarskiego. Siedzą od lewej: kpt. Sport. St. Czermak, sekretarz gen. St. Cieślak, wiceprezes inż. Szymczyk Fr., prezes F. Gołębiowski, wiceprezes Szymończyk, kpt. turyst. Pokora, skarbnik Wacław Zieliński.

bowiem na długi nieprzerwany trening i organizowanie zawodów w martwym dla kolarstwa zimowym sezonie.

* Zbliżają się rok olimpijski dzieła podniecająco na warszawskich kolarzy. W ubiegłą niedzielę pomimo 12 stopni mrozu, rozpoczęto już wstępne treningi. Grupa zawodników pod opieką

Od 1921 do 1947 r.

SREBRNE GODY

25 LAT CHŁUBNEJ PRACY POLSKIEGO ZWIĄZKU KOLARSKIEGO

UBIEGŁYM miesiącu zorganizowane kolarstwo polskie przeżywało swoją wielką uroczystość — 25 lat istnienia Polskiego Związku Kolarskiego.

Inicjatywa powstania naczelnej organizacji kolarstwa zrodziła się w myślach działaczy Warszawskiego Tow. Cyklistów, a poparta przez inne kluby kolarskie została zrealizowana w 1921 roku.

Na czele Polskiego Związku Towarzystw Kolarskich, gdyż taka była nazwa pierwszej naczelnej organizacji kolarskiej, stanął dr. Stanisław Blikle prezes WTC. Organizacja przeżywała 25 lat chlubnie zapisując się w dziejach sportu i wychowania fizycznego młodzieży.

Uroczystości jubileuszowe odbyły się w Warszawie i trwały dwa dni.

Dzień pierwszy rozpoczęło nabożeństwem ku czci poległych i pomordowanych kolarzy w walce z okupantem a następnie w sali Miejskiej Rady Narodowej odbyło się zebranie z udziałem przedstawicieli władz, Okręgów kolarskich, prasy, i licznych zaproszonych gości.

Po przywitaniu zebranych przez prezesa Gołębiowskiego, głos zabrali: wiceprezydent miasta St. Warszawy Kotłucha — Skrzypek, przedstawiciel ZPSS i KCZZ, poseł dr. Zdzisław Zajączkowski, prezes Zw. Polskich Związków Sportowych inż. Alfred Loht i inni.

W przemówieniach nacechowanych serdecznością, wszyscy mówcy podkreślali konieczność budowy torów kolarskich jako niezbędnych ośrodków sportowych, a przede wszystkim budowy toru w stolicy.

Następnie przemawiali przedstawiciele Okręgowych Związków

Po referacie prezesa Gołębiowskiego „Historia Kolarstwa w Polsce” goście zaproszeni zostali na lampkę wina, gdzie zakończono część oficjalną uroczystości.

Dzień drugi — to ciężka praca sprawozdawcza i poważna dyskusja nad planami i dalszą działalnością dla dobra i rozwoju kolarstwa.

Szerokie sprawozdania zarządu przyjęli zgromadzeni z wysokim uznaniem a nad przedstawionymi wnioskami przeprowadzono rzeczową dyskusję.

Wybory władz większych zmian nie wprowadziły.

Godność prezesa, po dłuższych wahaniach, pod naciskiem zebrania, przyjął ponownie dyr. Gołębiowski natomiast z mandatu wiceprezesa inż. Fr. Szymczyka zrezygnował, tłumacząc swą decyzję wyczerpaniem i nadmierną pracą zawodową.

Z ciekawszych wniosków uchwalono:

1) amnestię dla ukaranych kolarzy z wyjątkiem zawieszonych dożywotnio;

2) pozbawiono tytułów mistrzów Polski i rekordów: Artura Szmida, Artura Pusza i Ryszarda Stahla, za zgłoszenie akcesu do narodowości niemieckiej;

3) przy wnoszeniu protestu do organizatora wyścigu, winny być wniesione następujące opłaty: zł. 500 o ile protestuje zawodnik i zł.

wiceprezes okręgu Z. Wisznickiego, rozpoczęła marszobięgi połączone z jazdą na rowerze.

Pierwsza wycieczka i trening odbył się w okolicach lasów Kabackich i zgromadziło ponad dwudziestu kilku kolarzy.

Warszawianie służą dobrym przykładem. Zapraszamy inne okręgi do naśladownictwa.

(d. n.)

* Na jubileuszowe zebranie P.Z. Kol. przyjechali prawie wszyscy mistrzowie kolarscy Polski z J. Kupczakiem na czele. Dobrze to świadczy o przywiązaniu do swoich naczelnych władz sportowych.

* Łódzki kolarz szosowy Lesław senior, będąc latem ub. roku wraz z grupką młodzieży na treningu, został napadnięty przez opryszków chcących kolarzom odebrać rowery. Stawiającego opór i broniącego młodzież Lesła

Klubów Kolarskich składając na ręce zarządu cenne pamiątki i dyplomy.

Uchwałę Walnego Zebrania WOTKO. za działalność powojenną wręczono dyplomy uznania prezesowi F. Gołębiowskiemu, inż. Fr. Szymczykowi i sekretarzowi St. Cieślakowi.

Dalej nastąpiła dekoracja odznaką kolarską zasłużonych w pracy dla kolarstwa poległych działaczy, a następnie pozostałych przy życiu. Wręczone zostały odznaki złote, srebrne i brązowe.

1000 o ile protest wnoszą klub. Kaucje te przypadają przy nieuwzględnieniu protestu;

4) Komisja sędziowska dla indywidualnych mistrzostw Polski powinna składać się z przedstawicieli wszystkich okręgów biorących udział w imprezie;

5) biegowi wiosennemu na przełaj o charakterze ogólnopolskim nadać tytuł „Mistrzostwa Polski na Przełaj”.

Skład nowoobranego Zarządu przedstawia się następująco:

Prezes — Gołębiowski Feliks.

Do Redakcji Wydawnictwa „SPORT” Katowice

WARSZAWA. W związku z wprowadzeniem na łamach Ich poczytnego wydawnictwa specjalnej kolumny poświęconej wyłącznie kolarstwu, Zarząd Polskiego Związku Kolarskiego z radością wita ten fakt, pozwalając sobie przesłać na ręce Wydawnictwa serdeczne podziękowanie w imieniu olbrzymiej rzeszy kolarzy, którzy oddadzą powiekszą grono czytelników tygodnika sportowego „SPORT”.

Jednocześnie ofiarujemy ze swej strony najdalej idącą współpracę, a wszelkie potrzebne materiały do tej kolumny przekazywać będziemy Ich korespondentowi inż. Franciszkowi Szymczykowi, Prezesowi Warszawskiego Okręgowego Związku Kolarskiego.

Ze sportowym pozdrowieniem

Sekretarz gen. STANISŁAW CIEŚLAK

Prezes dyr. FELIKS GOŁĘBIOWSKI

W-Prezes Administr. — Pokora Witold.

W-Prezes Sportowy — Przybytniewski Aleksander.

W-Prezes Turyst. — Karpiński Mieczysław (Łódź).

Sekretarz generalny — Cieślak Stanisław.

Zastępca sekr. — Kucharski Roman.

Skarbnik — Zieliński Wacław.

Kapitan torowy — Wisznicki Zygmunt.

Kapitan szosowy — Czerniak Stanisław.

Kapitan turyst. — Kobus Jan (Poznań).

Gospodarz — Zaranek Aleksander.

Przewodn. Kom. Sędz. — Przywiecki Otton (Poznań).

Przewodn. Kom. Dysc. — adw. Idzikowski Wacław.

Zastępcy: Barański Bronisław (Poznań).

Drag Tadeusz (Kraków).

Wajgert Zygmunt (Radom).

KOMISJA REWIZYJNA: Biedrzycki Piotr (Bydgoszcz), Janowski Władysław (W-wa), Wierucki Józef (Poznań), Siódma K. Zygki Józef (Poznań), Siódma Zygmunt (Poznań).

SAD ROZJEMCZY: Klimczewski Edmund (Szczecin), Grzybowski Jan (Kraków), Blicharski Tadeusz (Wrocław), zastępcy: Przedworski Zygmunt (Radom) Góra Edward (Bydgoszcz).

W-Prezes Administr. — Pokora Witold.

W-Prezes Sportowy — Przybytniewski Aleksander.

W-Prezes Turyst. — Karpiński Mieczysław (Łódź).

Sekretarz generalny — Cieślak Stanisław.

Zastępca sekr. — Kucharski Roman.

Skarbnik — Zieliński Wacław.

Kapitan torowy — Wisznicki Zygmunt.

Kapitan szosowy — Czerniak Stanisław.

Kapitan turyst. — Kobus Jan (Poznań).

Gospodarz — Zaranek Aleksander.

Przewodn. Kom. Sędz. — Przywiecki Otton (Poznań).

Przewodn. Kom. Dysc. — adw. Idzikowski Wacław.

Zastępcy: Barański Bronisław (Poznań).

Drag Tadeusz (Kraków).

Wajgert Zygmunt (Radom).

KOMISJA REWIZYJNA: Biedrzycki Piotr (Bydgoszcz), Janowski Władysław (W-wa), Wierucki Józef (Poznań), Siódma K. Zygki Józef (Poznań), Siódma Zygmunt (Poznań).

SAD ROZJEMCZY: Klimczewski Edmund (Szczecin), Grzybowski Jan (Kraków), Blicharski Tadeusz (Wrocław), zastępcy: Przedworski Zygmunt (Radom) Góra Edward (Bydgoszcz).

W-Prezes Administr. — Pokora Witold.

W-Prezes Sportowy — Przybytniewski Aleksander.

W-Prezes Turyst. — Karpiński Mieczysław (Łódź).

Sekretarz generalny — Cieślak Stanisław.

Zastępca sekr. — Kucharski Roman.

Skarbnik — Zieliński Wacław.

Kapitan torowy — Wisznicki Zygmunt.

Kapitan szosowy — Czerniak Stanisław.

Kapitan turyst. — Kobus Jan (Poznań).

Gospodarz — Zaranek Aleksander.

Przewodn. Kom. Sędz. — Przywiecki Otton (Poznań).

Przewodn. Kom. Dysc. — adw. Idzikowski Wacław.

Zastępcy: Barański Bronisław (Poznań).

Drag Tadeusz (Kraków).

Wajgert Zygmunt (Radom).

KOMISJA REWIZYJNA: Biedrzycki Piotr (Bydgoszcz), Janowski Władysław (W-wa), Wierucki Józef (Poznań), Siódma K. Zygki Józef (Poznań), Siódma Zygmunt (Poznań).

SAD ROZJEMCZY: Klimczewski Edmund (Szczecin), Grzybowski Jan (Kraków), Blicharski Tadeusz (Wrocław), zastępcy: Przedworski Zygmunt (Radom) Góra Edward (Bydgoszcz).

W-Prezes Administr. — Pokora Witold.

W-Prezes Sportowy — Przybytniewski Aleksander.

W-Prezes Turyst. — Karpiński Mieczysław (Łódź).

Sekretarz generalny — Cieślak Stanisław.

Zastępca sekr. — Kucharski Roman.

Skarbnik — Zieliński Wacław.

Kapitan torowy — Wisznicki Zygmunt.

Kapitan szosowy — Czerniak Stanisław.

Kapitan turyst. — Kobus Jan (Poznań).

Gospodarz — Zaranek Aleksander.

Przewodn. Kom. Sędz. — Przywiecki Otton (Poznań).

Przewodn. Kom. Dysc. — adw. Idzikowski Wacław.

Zastępcy: Barański Bronisław (Poznań).

Drag Tadeusz (Kraków).

Wajgert Zygmunt (Radom).

KOMISJA REWIZYJNA: Biedrzycki Piotr (Bydgoszcz), Janowski Władysław (W-wa), Wierucki Józef (Poznań), Siódma K. Zygki Józef (Poznań), Siódma Zygmunt (Poznań).

SAD ROZJEMCZY: Klimczewski Edmund (Szczecin), Grzybowski Jan (Kraków), Blicharski Tadeusz (Wrocław), zastępcy: Przedworski Zygmunt (Radom) Góra Edward (Bydgoszcz).

W-Prezes Administr. — Pokora Witold.

W-Prezes Sportowy — Przybytniewski Aleksander.

W-Prezes Turyst. — Karpiński Mieczysław (Łódź).

Sekretarz generalny — Cieślak Stanisław.

Zastępca sekr. — Kucharski Roman.

Skarbnik — Zieliński Wacław.

Kapitan torowy — Wisznicki Zygmunt.

Kapitan szosowy — Czerniak Stanisław.

Kapitan turyst. — Kobus Jan (Poznań).

Gospodarz — Zaranek Aleksander.

Przewodn. Kom. Sędz. — Przywiecki Otton (Poznań).

Przewodn. Kom. Dysc. — adw. Idzikowski Wacław.

Zastępcy: Barański Bronisław (Poznań).

Drag Tadeusz (Kraków).

Wajgert Zygmunt (Radom).

KOMISJA REWIZYJNA: Biedrzycki Piotr (Bydgoszcz), Janowski Władysław (W-wa), Wierucki Józef (Poznań), Siódma K. Zygki Józef (Poznań), Siódma Zygmunt (Poznań).

SAD ROZJEMCZY: Klimczewski Edmund (Szczecin), Grzybowski Jan (Kraków), Blicharski Tadeusz (Wrocław), zastępcy: Przedworski Zygmunt (Radom) Góra Edward (Bydgoszcz).

W-Prezes Administr. — Pokora Witold.

W-Prezes Sportowy — Przybytniewski Aleksander.

W-Prezes Turyst. — Karpiński Mieczysław (Łódź).

Sekretarz generalny — Cieślak Stanisław.

Zastępca sekr. — Kucharski Roman.

Skarbnik — Zieliński Wacław.

Kapitan torowy — Wisznicki Zygmunt.

Kapitan szosowy — Czerniak Stanisław.

Kapitan turyst. — Kobus Jan (Poznań).

Gospodarz — Zaranek Aleksander.

Przewodn. Kom. Sędz. — Przywiecki Otton (Poznań).

Przewodn. Kom. Dysc. — adw. Idzikowski Wacław.

Zastępcy: Barański Bronisław (Poznań).

Drag Tadeusz (Kraków).

Wajgert Zygmunt (Radom).

KOMISJA REWIZYJNA: Biedrzycki Piotr (Bydgoszcz), Janowski Władysław (W-wa), Wierucki Józef (Poznań), Siódma K. Zygki Józef (Poznań), Siódma Zygmunt (Poznań).

SAD ROZJEMCZY: Klimczewski Edmund (Szczecin), Grzybowski Jan (Kraków), Blicharski Tadeusz (Wrocław), zastępcy: Przedworski Zygmunt (Radom) Góra Edward (Bydgoszcz).

W-Prezes Administr. — Pokora Witold.

W-Prezes Sportowy — Przybytniewski Aleksander.

W-Prezes Turyst. — Karpiński Mieczysław (Łódź).

Sekretarz generalny — Cieślak Stanisław.

Zastępca sekr. — Kucharski Roman.

Skarbnik — Zieliński Wacław.

Kapitan torowy — Wisznicki Zygmunt.

Kapitan szosowy — Czerniak Stanisław.

Kapitan turyst. — Kobus Jan (Poznań).

Gospodarz — Zaranek Aleksander.

Przewodn. Kom. Sędz. — Przywiecki Otton (Poznań).

Przewodn. Kom. Dysc. — adw. Idzikowski Wacław.

Zastępcy: Barański Bronisław (Poznań).

Drag Tadeusz (Kraków).

Wajgert Zygmunt (Radom).

KOMISJA REWIZYJNA: Biedrzycki Piotr (Bydgoszcz), Janowski Władysław (W-wa), Wierucki Józef (Poznań), Siódma K. Zygki Józef (Poznań), Siódma Zygmunt (Poznań).

SAD ROZJEMCZY: Klimczewski Edmund (Szczecin), Grzybowski Jan (Kraków), Blicharski Tadeusz (Wrocław), zastępcy: Przedworski Zygmunt (Radom) Góra Edward (Bydgoszcz).

W-Prezes Administr. — Pokora Witold.

W-Prezes Sportowy — Przybytniewski Aleksander.

W-Prezes Turyst. — Karpiński Mieczysław (Łódź).

Sekretarz generalny — Cieślak Stanisław.

Zastępca sekr. — Kucharski Roman.

Skarbnik — Zieliński Wacław.

Kapitan torowy — Wisznicki Zygmunt.

Kapitan szosowy — Czerniak Stanisław.

Kapitan turyst. — Kobus Jan (Poznań).

Gospodarz — Zaranek Aleksander.

Przewodn. Kom. Sędz. — Przywiecki Otton (Poznań).

Przewodn. Kom. Dysc. — adw. Idzikowski Wacław.

Zastępcy: Barański Bronisław (Poznań).

Drag Tadeusz (Kraków).

KOLUMNA MOTOROWA

Specjalny dodatek „Sportu” pod redakcją W. Pietrzaka N. 22

OD A DO Z

Astra — Krotoszyn projektuje w r. b. raid Krotoszyn — Poznań — Krotoszyn (8. 6.), oraz wyścig „O białe — niebieską wstęgę (12. 10.), który odbył się już w ub. r.

Brun Krzysztof (PKM — Warszawa), który przez cały rok ub. miał kłopoty ze swym defekującym ciągle „Excelsiorem” wyśc. 350 ccm i tylko w „Grand Prix Zakopanego” pokazał piękną jazdę przygotowuje się już obecnie do sezonu wyścigowego.

Chiron — znakomity automobilista francuski i ulubieniec Paryża mimo wielu już lat startów reprezentuje ciągle jeszcze wysoką klasę. Dowiódł tego swym startem w „Grand Prix de Salon 1946” w Paryżu!

Druz — rekordzista motocyklowy już w r. 1926 przekroczył na motocyklu „Dollar” 125 ccm, szybkość 100 km/godz. usta nawiasem wynikiem 103,96 km/godz. ówczesny rekord świata w tej klasie!

Excelior — to również i marka samochodu, na którym w r. 1924 Zwiernik ustanowił pierwszy polski rekord szybkości (116 km/godz.).

Ferniough — motocyklista angielski — był najważniejszym rywalem Niemców w walce o światowy rekord szybkości. Na maszynie osobiście przygotowanej uzyskał on już w 1937 r. — 273,24 km/godz.

Galbusera znany zawodnik włoski zadebiutował przed wojną jako konstruktor, dając kilka ciekawych rozwiązań motocykli wyścigowych.

Hemery był pierwszym automobilistą, który przekroczył szybkość 200 km/godz. W roku 1909 ustanowił on w Brookland na wozie Benz 200 PS nowy rekord świata — 202,640 km/godz.

Indian — to marka ciężkich, ale szybkich motocykli amerykańskich, bardzo popularnych w Polsce w okresie po pierwszej wojnie światowej.

Jeanraud — był to samochód z napędem elektrycznym, na którym w r. 1898 Chassel-Laubat ustanowił w Archères pierwszy oficjalny rekord świata — 63,157 km/godz.

Komisja Sportowa P. Z. M. opracowuje obecnie program kursu dla kapitanów sportowych. Kurs zostanie zorganizowany w najbliższym czasie.

Lechia — Poznań inicjuje w r. b. nową imprezę na torze wyścigów konnych na Ławicy: będzie to wyścig „O Złoty Pas Miast Wielkopolskich”.

Motoklub Rawicz zamierza zmienić nazwę na P.K.S. Rawicz. Organizuje w tym sezonie trzy wyścigi „dirt-track” wyścig szosowy — terenowy i mecz piłki motocyklowej.

Nash — znana amerykańska marka samochodowa wywodzi swą nazwę od założyciela wytwórni mr. Nash, który ze zwykłego rzemieślnika stał się jednym z „królów” samochodowych Ameryki.

Oakland — to miasto w Kalifornii, które dało również swą nazwę samochodom amerykańskim, rzadko zresztą spotykanym w Polsce.

Poznański Okręg P.Z.M. rozpoczyna sezon letni już w dniu 30 marca rb. Uroczyste otwarcie sezonu rozpocznie się zjazd dem plakatowym do Poznania.

Raid po Ziemiach Odzyskanych — organizowany przez Motoklub „Unia” — Poznań zgłoszony został do eliminacji mistrzostw Polski w kat. sportowej na rok 1947.

Szaklem Jagielly — raid na trasie Swiebodzin — Grunwald — Elbląg, wyścig uliczny, wyścig szosowy, wyścig szosowo — terenowy i wyścig do Szczecina projektuje Klub Motocyklowy w Swiebodzinie.

Talbot — mod. „Lago Record” z sześciocylindrowym silnikiem o dwóch gaźnikach jest dziś najszybszym samochodem francuskim (180 km. godz.) i b. popularnym w... Hollywood.

USA podnosi ceny samochodów. Zwyżka cen niektórych modeli wynosi do 2 tysięcy dolarów! Masowe strajki robotników wpływają jednocześnie na znaczne obniżenie produkcji.

Włosna — Rajdowicz H. — prezes Okr. Śl. Dąbr. P.Z.M. zainicjował stworzenie „Motocyklowej Spółdzielni Pracy” dla produkcji części zamiennych, organi-

RAJDY — ZAWODY DLA WSZYSTKICH ZJEDZMY W TEREN!

W sporcie motocyklowym w Polsce istniała w okresie przedwojennym pewnego rodzaju „specjalizacja dzielnicowa”. Najpopularniejszą formą zawodów na terenie całego kraju były wyścigi. — W Warszawie organizowano wyścigi na nieistniejących już dziś torach betonowych na Dynasach, oraz na stadionie Legii (można było osiągnąć na nim szybkość do 120 km/godz.) Śląsk, Poznań i Pomorze wyspecjalizowały się w „dirt-trackach”, rozgrywanych w konkurencji międzynarodowej, atrakcyjnych dla publiczności i... bardzo „kasowych”. We wszystkich ośrodkach sportu motocyklowego w Polsce organizowano również wyścigi uliczne i szosowe.

Dopiero w roku 1929 zorganizowany został przez P. K. M. w Warszawie pierwszy raid terenowy, na wzór imprez angielskich i niemieckich. Nowa ta forma zawodów spopularyzowała się szybko w okręgu warszawskim i łódzkim. Jeśli pominąć zjazdy plakietowe i gwałtowne — organizowane zresztą chętnie w całym kraju — oraz specjalne zawody jak gymkhany, „pogoń za lisem” itp. raidy były jedynymi poważniejszymi imprezami w Warszawie

latami 1935—1937, kiedy to po agicznych „Mistrzostwach Stolicy” w Carnej Strudze zrezygnowano na dłuższy czas z organizowania wyścigów szosowych, zaś przeprowadzenie wyścigów ulicznych napotykało wówczas na trudności nie do przewidzenia.

Na zachodzie Polski raidy nie przyjęły się. Motocykliści śląscy, poznańscy i pomorscy niechętnie zjeżdżali w teren, mając do dyspozycji najlepsze drogi w Polsce.

Organizowano więc nadal wyścigi, głównie na torach żużlowych, a raidy, jak np. „Sto Mil po Polsce” (org. „Unia” — Poznań) należały do rzadkości.

Niewiele zmieniło się po wojnie. 80 PROC. IMPREZ TO WYŚCIGI! Nieliczne raidy zorganizowała w r. 1946 głównie Warszawa, Zakopane i Poznań. Na Śląsku i na Pomorzu widzieliśmy wyłącznie niemal wyścigi! Nie ma w tym zresztą nic dziwnego, bo plan pracy P. Z. M. kładł szczególny nacisk na wyścigi „dirt-track”, a to ze względów zarówno propagandowych, jak również i finansowych. — Wyścigi są popularne wśród publiczności i dają dochód, gdy tymczasem raidy są imprezami deficytowymi, a przeprowadzenie ich w ten sposób, by dały bezpośredni efekt propagandowy, nie należy do rzeczy łatwych.

Wydaje mi się jednak, że poszczególne kluby, a nawet Okręgowe Związki Motocyklowe poszły po linii najmniejszego oporu i... że względy kasowe (bardzo zresztą ważne) odsunęły na zbyt daleki plan szereg ważnych zagadnień, jak: wywołanie młodych talentów motocyklowych, rozbudowę sportu motocyklowego wszędzie, przeszkolenie motorowców z punktu widzenia wojkowego itp.

Wyścigi motocyklowe są imprezami ciekawymi i potrzebnymi, jednak poprzestanie tylko na nich prowadzi do szkodliwej jednostronności! A tymczasem... mam np. przed sobą projekt kalendarza sportowego Okręgu Poznańskiego P. Z. M.: w roku 1947 motocykliści poznańscy zamierzają zorganizować zaledwie 4 raidy na ogólną ilość 27 projektowanych imprez!

W innych Okręgach za wyjątkiem warszawskiego sytuacja przedstawia się podobnie...

CZY NIE ZA MAŁO RAIDÓW!
A gdzie są łatwe imprezy dla początkujących typu „Pierwszego Kroku Motocyklowego”? A gdzie zawody o charakterze P. W. Motorowego?

I sprawa najważniejsza: gdzie zdobyć mają nasi raidowcy odpowiednie przygotowanie przed najcięższą terenową ewentualnością „Six Days”, w której mają wziąć udział?

Na trasie IV Raidu Tatrzańskiego w r. ub. widziałem niejednego zawodnika, który zniechęcony walką z pogodą i terenem, wyczerpaną nią całkowicie, wycofywał się, mimo że maszyna była w pełnym porządku i mimo, że inni lepiej dający sobie radę w tych trudnych warunkach, przyjeżdżali na metę w dobrej kondycji fizycznej, i nic w tym dziwnego, że zaledwie 20 proc. zawodników ukończyło ten raid, bo... 2—3 starty w roku, to trochę mało!

Do udziału w wyścigu potrzebna jest szybka, „rasowa” maszyna. Nie każdy nią dysponuje. Niejedną pragnąłby poświęcić się sportowi motocyklowemu, ale... cóż, kiedy ma zwykłą turystyczną maszynę, na której niestety jest bez szans wobec „DKW” Mielocha, czy „Nortona” Dąbrowskiego.

W raidzie startować można nawet na wolnej dolnozaworówce, bo o klasyfikacji decyduje nie szybkość maksymalna, a regularność jazdy, jazda w terenie i próby, jak np.: zrzeczności, szybkości górskiej, ew. inne.

Organizujemy więcej raidów! — Umiejętna jazda w terenie nie niszczy maszyny, szkoli natomiast kierowcę. Raidy są doskonałą szkołą organizatorów (dłuższa trasa, szereg problemów organizacyjnych), a o ich przydatności wojkowej nie trzeba mówić! Raidy bardzo polecam nawet zamiłowanym wyścigowcom (w Anglii większość jeźdźców wyścigowych bierze udział w raidach terenowych, uważając je za doskonały trening do wyścigów — np. Stanley Woods), oczywiście nie na wyścigowych maszynach...

Nie zapominajmy też o młodych i o łatwych imprezach dla nich. Wielu doskonałych naszych zawodników, — np. St. Brun — to talenty, które zabłysły po raz pierwszy właśnie w raidach dla nowicjuszy — „Pierwszych Krokach Motocyklowych”!

WŁADYSŁAW PIETRZAK

FEDERACJĘ MOTOCYKLOWĄ

ZAWIĄZANO W ZSRR

Na ostatnim Kongresie F. I. C. M. poruszono konieczność nawiązania kontaktu z ZSRR i USA. — Oba te kraje, — w których sport motocyklowy cieszy się dużą popularnością i których zawodnicy uzyskują na swym terenie rewelacyjne wyniki, — nie posiadały dotychczas związków motocyklowych.

Ostatnio zawiązano w Moskwie Federację Motocyklową, która będzie mogła obecnie zgłosić swój akces do F. I. C. M. Na czele organizacji motocyklistów sowieckich stanął gen. Rybalko. Wiadomość ta zainteresuje naszych motorzystów ze względu na projektowany w tym roku szereg zawodów z udziałem motocyklistów radzieckich.

**KKM i SM „POGOŃ”
to razem „SILESIA”**

Sprawozdanie z nadzwyczajnego zebrania członków połączonych klubów KKM i SM Pogon znajdują czytelnicy w następnym „Kolumnie Motorowej”.

Wobec opóźnienia poczty o naszych korespondentów zagranicznych, zapowiedziane korespondencje z Paryża i Londynu ukazać się w następnych numerach „Kolumny Motorowej”.

MGŁA I ŚLISKA NAWIERZCHNIA — WROGOWIE
BEZPIECZEŃSTWA JAZDY!

JAK PRZEBRNĄĆ PRZEZ ZASPY

OPONA PRZECIWSNIEŻNA WŁASNEJ ROBOTY

„Nie łatwo jest jeździć po śniegu, zwłaszcza po takim, jaki spadł ostatnio. Koła ślizgają się — zawodzą nawet opony terenowe, których karby zapychają się łatwo zbitym śniegiem. Kto ma 2 stare opony, o zużytych i gładkich protektorze, ale całym płótnie, może je doskonale przerobić na „przeciwsniegówki”.

Na całym obwodzie opony robimy trzy rzędy otworów, co 5 do 6 cm w rzędzie. Przez otwory wkładamy od środka opony śruby o średnicy 1/8 cala i długości 1 cala, na które nałożyliśmy u-

przednio podkładki o dużej średnicy zewnętrznej (ok. 20 mm). — Podkładki zabezpieczają śruby przed wyrwaniem z opony. Na końcu lub wystające z opony zakładamy również podkładki i mocno zakręcamy nakrętki.

Następnie (to już musi wykonać specjalista!) należy wykleić wnętrze opony grubym płótnem, aby były śrub (powinny być one b. płaskie i kuliste) nie przetarły delikat. Taka opona „z kołcami” jest znakomita na ślizgawicę i na jazdę po śniegu zapewnia dobre trzymanie się drogi przez maszynę i umożliwia rozwinięcie większej szybkości.

W razie braku opony do przerebienia możemy na posiadane opony naszej maszyny założyć co kilka szprych paski skórzane ze

sprzączkami, zamocowawszy na nich podobne śruby, jak podane wyżej.

**Interesujesz się
sportem Motorowym?**

KTO WIE?

...1) Co znaczą skróty a) D.K.W. b) F.N., c) B.S.A.?

...2) W jakim wyścigu samochodowym osiągnięto największą szybkość?

...3) Jakie wyścigi motocyklowe zaliczane są w Anglii do klasycznych?

...4) Co oznacza w czasie wyścigu flaga czerwona a co żółta?

Kto nie będzie mógł dać odpowiedzi na te pytania znajdzie je w następnym numerze.

GDY AUTO NAZYWAŁO SIĘ „SAMOJAZD”...

CZY WIECIE, ZE

* Pierwsze przepisy wydane w Warszawie w r. 1892 głosiły m. in., że... osoba pragnąca korzystać z samojazdu obowiązana jest podać prośbę do oberpolmajstra z załączeniem rysunku, lub fotografii samojazdu z wyłączeniem: a) rozmiaru i wagi jego, systemu motoru i opisanie przyrządu do zatrzymywania, b) przeznaczenia samojazdu,

c) dróg, którymi ma kursować d) kto będzie powoził samojazdem...

* Szybkość „samojazdów” ograniczona była wówczas do 12 wior na godz....

* Warszawa posiadała w r. 1910 148 taksówek. Taryfa za przejazd 1 wiosty wynosiła 30 kopiejek...

* Już przed I wojną światową działało Towarzystwo Automobilistów Królestwa Polskiego, urządzało szereg raidów po Polsce...

* Automobilklub Polski przyjęty został do F.I.A.C.R. (ówczesna naczelną organizacją międzynarodową dla sportu samochodowego) w r. 1922...

* W r. 1923 odbył się pierwszy międzynarodowy raid okrężny po Polsce...

W następnym numerze „Kolumny” reportaż z walego zebrania PZM okr. śl.-dąbr., które odbyło się wczoraj w Katowicach.

„Odpoczywam przy kierownicy”

-- mówi Premier Cyrankiewicz

Jak donosi „Express Wieczorny” Premier Cyrankiewicz udzielił wywiadu dziennikarzom zagranicznym, którzy zarzucili go gradem pytań. Pytano m. in. czy p. Premier uprawia sport („Przez 15 lat byłem narciarzem, a jako sztubak grałem w piłkę nożną” — odpowiedział Premier), czy prowadzi samochód:

„Sprawia mi to dużą przyjemność. To mój najlepszy odpoczynek!” — brzmiała odpowiedź Premiera i... wzbudziła wielkie nadzieje w tysiącach rzeszach automobilistów i motocyklistów, że sprawy motoryzacji i sportów motorowych bliskie będą Premierowi Cyrankiewiczowi, jako... koledze „po kierownicy”...

60000 KM PRZEJECHALI CZŁONKOWIE PMK TURNIEJ MOTOROWY W KRYNICY ODBĘDZIE SIĘ W TYM ROKU

Obok Tatrzańskiego Klubu Motocyklowego w Zakopanym najczynniejszym w Okręgu Krakowskim PZM jest Podkarpacki Klub Motocyklowy w Nowym Sączu. Na odbytym ostatnio Walnym Zebraniu członków PMK prezes inż. Popławski Zb. przedstawił wyniki pracy Klubu w roku 1946.

Poza turystyką, którą uprawiało około 20 członków Klubu przejeżdżając w sezonie ponad 60.000 km szereg zawodników o ambicjach sportowych brało udział w imprezach sportowych — jak i Raid TKM, IV Raid Tatrzański, Raid

Cracovii, Grand Prix Zakopane zdobywając złote medale — dyplomy itp.

Jako organizator Podkarpacki Motoklub przedstawił się w dobrym świetle urządzając Zjazd Gwiazdysty do Krynicy i Próby Techniczne.

W bieżącym roku poza kilkoma imprezami wewnętrznymi — PMK ma zamiar urządzić Krynicki Turniej Motorowy w skład którego będzie wchodził: Zjazd, wyścig płaski (asfalt) 5 km, wyścig górski terenowy i gymkhana.

Podkreślić trzeba zachowanie się wszystkich członków Klubu na szosie: walcząc z anarchią na szosach sami nie spowodowali najmniejszego wypadku — dając przykład jak należy pojmować sport i turystykę motorową. W wyniku organizowanych przez PMK mistrzostw sportowych i turystycznych Klubu ogłoszono wyniki:

Mistrzem Sportowym i Turystycznym Klubu został: Kwiatek. Wicemistrzami: Sportowym —

Wodniczko E. i Bahrynowski E. Wicemistrzami Turystycznymi: — Długopolski St., i Popławski St.

Nowy Zarząd PMK ukończył się następująco:

Prezes: Mec. Długopolski St. Wiceprezes: Inż. Popławski Z. Sekretarz: Inż. Jarosz J. Kpt. sportowy: Dr Kwiatek A. Kpt. turystyczny: Inż. Wodniczko E. Gospodarz: Dr Studziński M.

RKS SARMACJA PRZYGOTOWUJE SIĘ DO NADCHODZĄCEGO SEZONU

Sekcja Motocyklowa RKS Sarmacja w Będzinie kierowana przez założyciela i prezesa ob. Rosińskiego znanego w Zagłębiu działacza motorowego, przygotowuje się do nadchodzącego sezonu.

Sekcja, posiadająca obecnie 60 zarejestrowanych maszyn, ma w swych szeregach wielu rutynowych rajdowców i wyścigowców jak Stefańczyk, Kmita i wielu innych. Po roku pracy organizacyjnej,

szkolenia młodego narybku motocyklistów Będzina zamierzają rozpocząć sezon już w połowie marca r. b. Na rozbudowanym obecnie stadionie w Będzinie (kosztów ponad 1,5 miliona zł.) projektowany jest tor żużlowy, co wpłynie bardzo dodatnio na pracę Sarmacji, umożliwiając jej organizowanie ciekawych wyścigów „dirt track”, zawodnikom zaś da możliwość racjonalnego treningu.

BURZLIWE OBRADY PZPN-U W ŁODZI

KLASA PAŃSTWOWA BĘDZIE UTWORZONA

ŁÓDŹ DOPUSZCZONA DO ROZGRYWEK
O PUCHAR KAŁUŻY

6 LAT KARY ZA PICIE WÓDKI
PRZEZ SPORTOWCÓW NA BO SKU

POLONIA BYTOM WEŹMIĘ UDZIAŁ W ROZGRYWKACH O WEJŚCIE DO EKSTRAKLASY

Łódź. (JN.) Doroczne Walne Zgromadzenie PZPN odbyło się w ub. sobotę i niedzielę wobec ważnych do rozwiązania zagadnień.

Po nadzwyczajnym zebraniu jakie odbyło się przed dwoma miesiącami w Warszawie wydawało się, że raz powzięte decyzje nie będą już poraz drugi rozpatrywane. Stało się jednak inaczej i dlatego obrady trwały ponad 15-cie godzin obli-tując w długie i jałowe dyskusje.

Zebrań stanęła w obliczu utworzenia ekstraklasy państwowej i za-jęcia zdecydowanego stanowiska wobec istniejącego już od wielu lat w Polsce ukrytego zawodostwa.

W sprawach utworzenia ekstraklasy państwowej zajęto już zdecydowane stanowisko na pamiętnym ze-braniu w grudniu, ale 2 okręgi, a mianowicie pomorski łódzki zgłoszy-ły wniosek o reasumpcję uchwały już raz powziętej.

Tegoroczne walne zebranie odby-ło się przy udziale delegatów 16 okręgów z tym, że Lublin i Kielce głosy swoje przekazały Łodzi. Ogółem okręgi dysponowały 259 głosami. Zwykła większość wynosiła 130, większość kwalifikowana 170.

Obrady w zastępstwie nieobecne-go prezesa PZPN gen. Bończy U-zdowskiego zgalił wiceprezes PZPN inż. Przeworski. Przemówienie po-witalne wygłosił prezydent Łodzi Einenkell, oraz przewodniczący wo-jewódzkiej rady W. Andrzejak. Tym razem bez dyskusji wybrano prezydium obrad z dyr. Konopką, jako przewodniczącym oraz z zastę-pcami red. Statterem i mgr. Glińskim. Do komisji skrutacyjnej wy-brano pp. Zadkego, Filipkiewicza, Szymborskiego i Wybierskiego.

W dyskusji nad sprawozdaniem następującego zarządu zabrało głos szereg mówców, poruszając m. in. sprawę zbyt wielkiego obciążenia klubów przez władze zwierzchnie z podatkami.

Inż. Przeworski wyjaśnił, że za-razd PZPN czyni daleko idące stara-nia w Ministerstwie Skarbu, aby to udzieliło pewnych ulg sporto-wo-m. Niestety usiłowania te speli-ły na niczym, ponieważ Minister-stwo nie zgodziło się traktować spor-towców inaczej jak np. instytucje wyższej użyteczności publicznej, zresztą podkreślił inż. Przeworski, w związku ze zbliżającą się olimpia-dą PZPN potrzebuje funduszy, któ-re może zdobyć jedynie droga świadczeń ze strony klubów.

Kapitan sportowy PZPN plk. Rey-man w swoim krótkim sprawozda-niu zaznaczył, że reprezentacja Pol-ski nie rozegrała w roku ubiegłym ani jednego spotkania międzypań-stwowego wobec czego jego rola by-ła bardzo ograniczona. Plk. stwierd-ził, że wyniki uzyskane przez pił-karzy śląsko - krakowskich w Szkol-

nej są największymi osiągnięciami i sukcesami na przestrzeni kilku-dziesięciu lat w historii piłkarstwa polskiego. Reasumując wrażenia z meczu Torpedo reprezentacja Pol-ski, który to mecz zakończył się wynikiem 1:1 plk. Reymann wyraził żal pod adresem prowadzącego te zawody arbitra Sznajdra, który na skutek wielkiej kłopoty w stosun-ku do gości popełnił szereg rażących błędów i pozbawił dużą część polską szans na zwycięstwo.

Delegat Krakowa p. Filipkiewicz poruszył sprawę słynnego artykułu dr. Mielecha, uważając, że PZPN powinien wyciągnąć z postępowania swojego wiceprezesa jak najdalej idące konsekwencje.

Delegat Łodzi Zatkę zgłosił wnio-szek, aby sankcje karne za niesporto-we i niemoralne zachowanie się w czasie spełnianych funkcji były w jednej mierze stosowane do graczy jak i członków poszczególnych za-rządów klubów.

Konkretny wniosek którego zrealizowanie powinno było już nastąpić postawił delegat WROZPN p. Rzepka. Domagał się on, aby nareszcie PZPN wy-dał drukowany i opracowany sta-tut i przepisy, których brak da-je się mocno odczuwać.

Nie małe zdziwienie wywołało następnie oświadczenie PZPN, że skarbnik poprzedniego za-rządu nie był na żadnym zebrani-u, nie prowadził ksiąg kaso-nych i wobec tego musiano zapia-cić siłę fachowej 20.000 zł. za do-prowadzenie całego bałaganu do porządku.

Pierwszy dzień obrad zakończyło rozdanie dyplomów trzem pierwszym drużynom w zeszło-rocznych mistrzostwach Polski. Dyplomy, oraz honorowe odznaki przedstawicielom Polonii war-szawskiej, Warty poznańskiej i AKS-u chorzowskiego wręczył wiceprezes PZPN inż. Przeworski.

II DZIEŃ OBRAD

Długa dyskusja wywołała w dru-gim dniu obrad jednoznaczny wniosek Pomorza i Łodzi domaga-jący się reasumpcji uchwały po-wołującej do życia „Ekstraklasę Państwową”.

Wnioskodawcy stanowisko swo-je motywowali tym, że kluby słabsze i grające w niższych pla-sach wobec zmniejszonej frekwencji na swoich meczach zmu-szone będą zlikwidować swoją działalność.

Wnioskodawca z Pomorza posu-nął się tak daleko, że stwierd-ził, jakoby ekstraklasa miała być wymysłem goniących za sen-sacją dziennikarzy. W efekcie

wywiązała się jałowa dyskusja, po której zarządzone głosowania. Za zlikwidowaniem, a właści-wie niepowoływaniem do życia ekstraklasy głosowały — Łódź, Pomorze, Kielce, Lublin, Poznań, Zagłębie, Częstochowa i Radom. Blok ten zdołał zebrać jednak tylko 79 głosów. Entuzjaści klasy państwowej przeciwstawili 183 głosy i tym samym kłamka za-padła i sprawa powstania najwyż-szej klasy została ostatecznie i nieodwołalnie załatwiona.

Postanowiono, że rozgrywki o wejście do ekstraklasy rozpoczną się 30 marca i trwać będą do 16-go listopada.

Następnie omawiano sprawę rozgrywek o puchar im. sp. Jó-zefa Kałuży. Do rozgrywek tych postanowiono dookooperować do-datkowo Łódź. Zmieniono także regulamin rozgrywek, który prze-widuje, że obecnie przeprowadzo-ne one zostaną systemem dwu rundowym i trwać będą dwa lata.

W roku 1947 rozegrane zostaną spotkania pierwszej rundy, a re-wanżowe w roku 1948.

KALENDARZYK ROZGRYWEK O PUCHAR KAŁUŻY

Kalendarzyk rozgrywek na rok 1947 przedstawia się nastę-pująco:

5. 5. Kraków — Łódź.
8. 6. Kraków — Śląsk, Poznań — Warszawa.
22. 7. Warszawa — Łódź.
10. 8. Łódź — Śląsk, Warszawa — Kraków.
14. 9. Łódź — Poznań.
12. 10. Śląsk — Warszawa, Poznań — Kraków.

W kołach zbliżonych do PZPN istniała tendencja wprowadzenia w Polsce jawnego zawodostwa. W dyskusji wytoczono dużo argu-mentów ideologicznych i real-nych, które wskazywały na to, że zawodostwo powinno być jednak wprowadzone.

Jako przykład zdemoralizowa-nia i korupcji jaka panuje i ja-ka trzeba zwalczyć podano szereg konkretnych faktów. Mówcy gorąco bronili sprawy wprowa-dzenia zawodostwa, a mimo to nie została ona załatwiona.

Delegat Łodzi Zatkę wspom-niał o wojskowych klubach spor-towych, w szeregach których gra-ją nie żołnierze. Mówca podkre-slił, że wojskowe kluby winny dbać o rozwój fizyczny swoich graczy członków armii, a nie być hodowcą asów.

REWELACJE SIEDLEC

Delegat Siedlec odkrył praw-dziwe rewelacje ze swojego o-

kręgu. Stwierdził on, że niektóre kluby pozostające pod wpływem partii politycznych korzystają z daleko idących udogodnień i po-mocy o jakiejś śnić się nawet nie może innym klubom. W Siedlcach grające jednego z klubów za to, że grają w piłkę otrzymują do-datkowe karty żywnościowe I-ej kategorii i specjalne przydziały z tytułu przynależności do tego klubu.

Delegat Siedlec zobowiązał się przedstawić Zarządowi PZPN cały dotychczasowy materiał.

ZAWODOSTWA NARAZIE NIE BĘDZIE

Wniosek nad wprowadzeniem zawodostwa upadł 119-toma gło-sami przeciwko 143. Zarząd PZPN zobowiązał się jednak na następne Walne Zebranie opra-cować tę sprawę i przyczynić się do wprowadzenia zawodostwa jednak tylko drogą ewolucji.

Następnie postanowiono, że kluby biorące udział w rozgrywkach o mistrzostwo Polski i w rozgrywkach eliminacyjnych pla-cić będą 10 proc. od dochodów brutto.

Bardzo dużo czasu zajęła spra-wa statutowa, których opracowa-nie powierzono komisji w skła-dzie: mgr. Pierożyński, Antoszew-ski, mec. Gossek, mec. Seidlic, inż. Sumara.

W międzyczasie obradowała komisja preliminarzowa w skład której weszli pp.: Wybierski, Wa-siak, Dudek.

Następnie poruszona została sprawa konfliktu między Zarz. PZPN a WG i D jaki wybuchł na tle sprawy meczu AKS Cho-rzów — RKK Sosnowiec, kiedy to PZPN zmienił decyzję WG i D. W głosowaniu 178 głosów pa-dło za udzieleniem PZPN-owi specjalnych pełnomocnictw w wypadkach kiedy ingerencja jest konieczna i natychmiastowa, o-raz prawo wydawania w tym kierunku decyzji. Przeciwno wnie-skowi padły 134 głosy.

W czasie obrad doszło do ostrych starć między red. Statterem, wice-przewodniczącym obrad, a delega-tami. Starcia te tak przybrały na sile, że zarządzone głosowanie o udzielenie wotum zaufania red. Statterowi. Ostatecznie jednak wniosek został wycofany i p. Stat-ter pozostał przy przydziałnym sto-le, ale starcia między nim, a dele-gatami jeszcze się nie zakończyły a przybrały ostre formy. gdy ten krytykował działalność p. Mallowa delegata na obrady FIFA w Luksemburgu.

P. Mallow w odpowiedzi rzucił na stół plik wycinków zagranicz-nych gazet zawierających najpo-ehlebniejsze wypowiedzi na temat delegacji polskiej, oraz wycinki ze streszczenia przemówienia p. Mal-low, które szereg pism zagranicz-nych zamieściło. Na tym skończy-ły się ostre starcia między p. Stat-terem a resztą obradujących.

Po zakończeniu prac poszczegół-nych komisji wprowadzono popraw-ki statutowe, wykreślając słowo „Liga” i zastępując je określeniem „Klasa Państwowa”. Także w po-szczególnych okręgach, które miały ligi okręgowe nazwa ta zamienio-na zostanie na „klasy okręgowe”.

Walne zebranie PZPN postano-wiła, że działacze i sportowcy czy-ni, którym udowodnione zostanie picie wódki w czasie pełnienia czynności sportowych, czy też or-ganizacyjnych, ukarani będą dys-kwalifikacją od 3 mies. do 6 lat.

Walne zebranie uchwaliło, że kaucja odwoławcza do PZPN wy-nosić będzie dla klasy państwowej 10.000, dla klasy A — 5.000 zł., dla klasy B — 2.500 zł., dla klasy C — 1500 zł.

W sprawie karencji nie ustano-wiono żadnych większych zmian.— Gracz skreślony będzie odpoczywał 2 lata. Nie wolno graczowi przejść z jednego klubu do drugiego, jeśli obydwu te kluby znajdują się na terenie jednego miasta. Jeżeli gracz pragnie zasilić klub z innego ok-ręgu, to musi uzyskać zezwolenie od nośnych okręgów i PZPN.

Komisja preliminarzowa przed-stawi następnie plan budżetu, któ-ry zamyka się w sumie 6.056.153 zł.

OKRĘG OPOLSKI BĘDZIE ISTNIAŁ

Po komisji budżetowej zabrał głos przedstawiciel OZPN plk. Ja-chee i rozpoczął polemikę z przed-stawicielem Śląska, domagającym się przyłączenia Okręgu Opolskie-go do Śl. OZPN. Polemika była tak przekonująca, że w głoso-waniu padło 82 głosy za utrzyma-niem OZPN, a 80 wypowiedziało się przeciw.

W międzyczasie powróciła z ob-rad „komisja matka” i przedstawi-ła skład projektowanego nowego zarządu w nast. składzie oso-bowym: Gen. Bończy - Uzdowski, inż. Przeworski, Wilczyński, Berghel, Glinka, plk. Reymann, Nowak, Kra-szewski, Kalinowski, mjr. Sznaj-der mjr. Gąsior Mallow, Ciszew-ski, Borodziński, dr. Mielech.

Plenum przyjęło kandydatury za

wyjątkiem dr. Mielecha. Zgłoszono wniosek o głosowanie nad udzie-leniem wotum zaufania dr. Miele-chowi. Na sali zapanowała praw-dziwa burza protestów, a dyr. Roz-marynowski wszedł na mównicę i zaczął czytać art. dr. Mielecha za-mieszczony w „Dzienniku Polskim”. Zebrani przegrali mu jednak czy-tanie okrzykami, — dość nie chce-my dalej tych obelg”.

W głosowaniu 161 głosów wypo-weidziło się przeciwko kandydatu-rze dr. Mielecha, a tylko 83 za, przy 22 wstrzymujących się od gło-sowania.

Walne zebranie PZPN załatwiło pomyślnie sprawę Polonii bytom-skiej, która została zaliczona w poczet klubów grających w elimi-nacjach. Plomienne przemówienie w tej sprawie wygłosił inż. Su-mara. Przemówienie jego co chwila przerywane było burzliwymi o-klaskami, a w końcowym momen-cie zebrani urządzili mówcy spon-taniczną owację.

Po przemówieniu inż. Sumary głos zabrał przedstawiciel Śląska ale w tym momencie większa część zebranych zaczęła opuszczać salę na znak protestu.

Po załatwieniu wszystkich drażli-wych i zaogniających obrady spraw postanowiono, że przyszłe zebranie odbędzie się w Warszawie.

Na zakończenie uchwalono na-stępujące postulaty:

1) Walne zebranie PZPN stwier-dza, że stanowisko prez. FIFA nie uwzględniające wniosku Jugosła-wii o skreślenie Hiszpanii z listy członków FIFA jest decyzją świad-czącą, że w łonie FIFA panuje duch faszystowski. Polska całkowi-cie solidaryzuje się z wnioskiem Jugosławii.

2) Polska pierwsza stała się przedmiotem napaści niemieckiej. Niemcy barbarzyńskimi metodami niszczyli polskość, niszczyli najwar-tościowsze jednostki ze wszystkich dziedzin życia, m. innymi sporto-wców, jak Janusz Kusociński i Br. Czech. Niszczyli urządzenia i objek-ty sportowe. Biorąc te wypadki pod uwagę Walne Zgromadzenie PZPN jako związek posiadający największą ilość zarejestrowanych klubów i zawodników, postanowił przyłączyć się do ogólnej woli na-rodu, domagając się, aby traktat pokojowy z Niemcami podpisany był w Warszawie.

3) Walne Zebranie postanowiło PZPN-owi polecić wyjaśnienie sprawy dlaczego piłka nożna nie zaliczona została do kategorii spor-tów podstawowych przez PUWF.

Na tym zebranie zakończono.

190. Sznajder Jan
191. Wacławczyk Konrad
192. Kotasówna Zofia
193. Niesler Alfons
194. Badura Mieczysław
195. Kulikówna Eleonora
196. Lasecki Witold
197. Niesler Józef
198. Piotrowski Roman
199. Weber Romuald
200. Kałuża Antoni
201. Jedrzejewski Jerzy
202. Kalisz Aleksander
203. Gysztor Tadeusz
204. Puciłowski Anatol
205. Witer Markus
206. Troncik Antoni
207. Kopec Alicja
208. Dmiński Jerzy
209. Trocki Stanisław
210. Sierymny Kazimierz
211. Guzy Stefan
212. Grochera Zbigniew
213. Laskowski Jan
214. Kłokczyński Konrad
215. Parek Józef
216. Rak Stanisław
217. Bajor Albert
218. Kahucki Fryderyk
219. Wróblewski Mieczysław
220. Wideman Janusz
221. Kazimierz Lanke
222. Zeman Józef
223. Rabicki Tadeusz

- Katowice, ulica Waleriana 10
- Nowa Wieś, ulica 1-go Maja 50
- Katowice, ulica Sienkiewicza 12
- Katowice, ulica Strzelecka 4
- Panewnik, ulica Oświęcimska 2
- Katowice, Rynek 9
- Wałbrzych, ulica Asnyka 2
- Katowice, ulica Strzelecka 4
- Wałbrzych, ulica 22-go Lipca 117
- Katowice, ulica Jordana 17
- Wałbrzych, ulica Niepodległości 47
- Łódź, ulica Kilińskiego 7
- Nowa Ruda, Rynek 8 (d. Śl.)
- Wrocław, Wybrzeża Wyspiańskiego 10—4
- Wrocław, ulica Szczeliwa 10
- Bielawa, ulica Wolności 74
- PUBP Niska (?)
- Wrocław, Andrzeja Potrebni 10
- Kraków, Felicjanek 10
- Sosnowiec, Dekerta 4, Poste-Restante
- Łódź, Szosa Rokicińska 17
- Michałkowice, Kościelna 67
- Legnica, ulica Daszyńskiego 62
- Łódź, ulica Sienkiewicza 95
- Bydgoszcz, ulica Hetmańska 2
- Dzierżanów, ulica Rzeźnicza 29 (?)
- Łagiewniki, Szyby Rycerskie 2
- Szombierki Bytomska 16
- Piotrowice Pol., pow. Zabkowice (D. Śl.)
- Wojkowice, Komorne, Bielskiego 13
- Siemianowice, Ks. Stabika 2
- Pleszew Wilp. Kolejowa 1
- Bytom, ulica Gallusa nr. 11
- Kazalin, Dzieci Wrzesińskich 30

224. Cogił Jan
225. Pieciorak Stanisław
226. Grzeczyl Bogusław
227. Wróblewski Jan
228. Pietruszka Antoni
229. Latocha Teofil
230. Gurgul Stanisław
231. Koczy Gerhard
232. Hejnar Michał
233. Kwaśniok Jerzy
234. Tosza Henryk
235. Dziubiński Tadeusz
236. Kopec Mateusz
237. Szczepański Michał
238. Mrowiński Bernard
239. Machnik Jan
240. Marian Olejnik
241. Komarek Hubert
242. Czapik Stanisław
243. Kepa Wojciech
244. Kudła Kazimierz
245. Koźmiec Henryk
246. Derezińska Zofia
247. Gotata Kazimierz
248. Dereziński Henryk
249. Hakiewicz Zdzisław
250. Dąbrowski Mirosław
251. Pezała Włodzimierz
252. Staszewski Ryszard
253. Wygrabek Izidor
254. Jajor Stefan
255. Łobodziński Władysław
256. Łabus Leopold
257. Kasztelnik Zbigniew

- Chorzów II, ulica Łagiewnicka 5
- Gliwice, Wita Stwosza 22
- Koszalin, ulica Drzymały 2
- Wojkowice Komorne, ulica Bielskiego 13
- Bielsko, ulica Żwirki Wigury 5
- Goczałkowice, ulica Pszczyńska 10
- Kraków, ulica Gertrudy 29
- Katowice, ulica Zamkowa 80
- Brzozów, Olejarska 203, wojew. Rzeszów
- Mysłowice, ulica Oświęcimska 50
- Katowice, ulica Sienkiewicza 34
- Kraków, ulica Floriańska 6
- Katowice, ulica Młyńska 3
- Skoki, Szkoła, woj. Poznań
- Bydgoszcz, ulica Graniczna 25
- Siemianowice, ulica Górnicza 4
- Katowice, ulica Słowackiego 24
- Siemianowice, ulica Jadwigi 7
- Kochłowice, Wyzwolenia 115
- Katowice, ulica Kościuszki 4
- Kraków, ulica Starowiślna 97
- Nowy Bytom, ulica Daszyńskiego 16
- Prądnik Śl. Opolski, Traugutta 40
- Mysłowice, Mikołowska 2
- Prądnik, ulica Traugutta 40
- Kudowa-Zdrój, ulica Czerwone 113
- Toruń, ulica Stroma 6
- Złotów, Dom Zach. Bank Gosp. Spółdz.
- Poznań, ulica Dąbrowskiego 9
- Tychy-Zwaków, pow. Pszczyna
- Mysłowice, Ks. Nygi 12
- Nowy Sącz, Ogrodowa 21a
- Katowice-Dąb, ulica Chorzowska 90
- Zakopane, ulica Nowońska 2011

LKS MISTRZEM GR. II-GIEJ?

ŁODZIANIE ZREMISOWALI W KATOWICACH
Z RKS BATORY CHORZÓW 8:8

NIEWADZIŁ GRYZIE NA RINGU PRZECIWNIKA I POKAZUJE PUBLICZNOŚCI JEZYK

Katowice. Od wielu tygodni nie miał już Śląsk wielkiej imprezy sportowej. Nie też dziwnego, że na powystawowej hali w Katowicach zgromadziło się około 10.000 zwolenników boksu. Masę tę ciągnęły, ze wszystkich stron Śląska, a ponieważ nagła odwilż unieruchomiła wszystkie prawie środki lokomocji na Śląsku, więc pielgrzymki te odbywały się przeważnie na pieszo.

Te tysiące, które ścigały się w niedzielę na halę nie zawiodły się. Mecz stał na bardzo dobrym poziomie i przysporzył wiele emocji. Niestety nadzieje Ślązaków zostały zawiedzione pod innym względem. Ich pupil meczu nie wygrał i tym samym teoretycznie stracił szansę na ew. zajęcie pierwszego miejsca i przedostanie się do finału.

Wyniki techniczne poszczególnych wag przedstawiały się następująco: W wadze muszej Bazarnek (Batory) wygrał na pkt. z Stasiakiem (LKS), w wadze półśredniej: Górcki (Batory) wygrał w II-gim starciu ze Stoleckim (LKS), którego poddał sekundant, w wadze piórkowej: Nypelt (Batory) przegrał na pkt. z Marcinkowskim (LKS), w wadze lekkiej: przeciwnik Maneckiego (Batory) Różycki (LKS) zdyskwalifikowany został za symulowanie, w wadze półśredniej: Kula (Batory) przegrał z Olejnikiem (LKS) przez t. ko. w III-cim starciu, w wadze średniej: Nowara (Batory) wygrał na pkt. z Rychtelskim (LKS), w wadze półciężkiej: Kolonko (Batory) przegrał na pkt. z Pisarskim (LKS), w wadze ciężkiej: Kubica (Batory) przegrał na pkt. z Niewadziłem (LKS).

Tak ciekawego i dobrego spotkania bokserów nie widział Śląsk już dawno. Od pierwszej do ostatniej walki emocja i zainteresowanie nie malało, a raczej wprost przeciwnie rosło. Tak się właśnie złożyło (jak to zresztą przed meczem przewidywaliśmy), że o ew. zwycięstwie Batorego decydowało spotkanie Kubica — Niewadził. Wszystkie walki miały przebieg planowy. Batory wykazał przewagę w wagach lżejszych.

Do wagi lekkiej włącznie prowadził mistrz Śląska 6:2. Począwszy od wagi półśredniej karta się odwróciła i trzy ostatnie walki przyniosły ten sam stosunek punktowy, ale na korzyść tym razem LKS-u.

NIEWADZIŁ GRYZIE JAK KOŃ I POKAZUJE JEZYK

Oczekiwana z takim napięciem i zainteresowaniem walka w wadze ciężkiej miała przebieg tragiczny. I obfitowała w wiele zgryzotów, które mogą zrazić do sportu największych jego zwolenników. Do tych zgryzotów musimy zaliczyć zachowanie się mistrza Polski Niewadziła, który w ferworze walki chciał przyspieszyć swoje zwycięstwo ugrzył tak silnie Kubicę w ucho że ten ostatni aż zaczął z bólu Sędzią Zapłatką nie omieszkał dać Niewadziłowi za to ostrzeżenia, ale kara ta wydaje się być zbyt mała, za taki niepospolity wybrzyk.

Drugim nietaktem ze strony Niewadziła było pokazywanie publiczności języka. Mistrz Polski powinien umieć się jednak zachować i nie kompromitować siebie i zaszczytnego tytułu jaki posiada.

UCZEŃ NIEWADZIŁA

O bokserze łódzkim ma zresztą publiczność Śląska wyrobione zdanie, o czym najlepiej świadczy fakt, że gdy Różycki w wadze lekkiej podczas walki z Maneckim zaczął symulować nieprawidłowy cios ochrzczono go zaraz Niewadziłem nr 2 i stwierdzono, że zawodnika tego musi

KRAUZE ZWYCIĘŻA BERGA W MECZU HCP - CKS 13:3

POZNAŃ (tel. wł.) W niedzielę na sali stołowej Cegielskiego odbyło się spotkanie o drużynowe mistrzostwo Polski między zespołem HCK Poznań a częstochowskim CKS-em. Mecz nie stał na zbyt wysokim poziomie, a na zawodnikach obydwu drużyn znać zmęczenie ciężkimi walkami jakie toczy się od szeregu tygodni. Goście z Częstochowy zaprezentowali się dosyć słabo i wynik spotkania odzwierciedla układ sił. Wyniki techniczne poszczególnych walk przedstawiają się następująco:

Waga musza: Strychalski (CKS) nie rozstrzygnął walki z Frączkowiakiem (HCP).

Spotkanie stało na bardzo słabym poziomie i miało chaotyczny przebieg.

W wadze koguciej: — Frymus (CKS) przegrał na pkt. z Miodowiczem (HCP). Także ta walka nie stała na zbyt dobrym poziomie.

Waga piórkowa: Chydy (CKS) zremisował ze Stefańskim (HCP).

Waga lekka: Marciński (CKS) nie rozstrzygnął walki z Degorskim (HCP).

Waga półśrednia: Borowicz (HCP)

trenował właśnie nasz mistrz w symulacji.

To były nieprzyjemne momenty pięknego meczu.

NOWE TALENTY

Do przyjemniejszych zaliczyć należy pojawienie się w drużynie Batorego nowego wielkiego talentu jakim jest bezspornie młody piórkowiec Nypelt.

Nypelt jest jeszcze bokserem „nieoszlifowanym” ale pod kierunkiem Szydłowiaka napewno dalsze postępy i wróży mu duży przyszłość. Ślązak ma wszelkie walory rasowego boksera, jest odważny, ofiarny, szybki, posiada silny cios i spryt, który tak wiele pomaga w zmaganiach bokserów. Niedzielne spotkanie z Marcinkowskim przegrał, ale z rundy na rundę był lepszy i stawiał rutynowanemu przeciwnikowi opór godny podziwu.

Drugą „gwiazdką”, która także w niedzielną przyszłość stanie się wielką gwiazdą ringów jest Kula w wadze półśredniej. Młodzieńcy ten chłopczak w walce z Olejnikiem wykazał tyle talentu bokserkiego, inteligencji i inwencji, że gdyby nie trzecia runda, w której „spuchł”, to wynik walki stałby pod znakiem zapytania. Po dwóch pierwszych rundach prowadził nieznacznie na punkty i stoczył bodaj najpiękniejszą walkę dnia.

BAZARNIK LEPSZY OD STASIAKA

Obok tych dwóch młodych i obiecujących pięściarzy ze starej gwardii drużyny chorzowskiej wyróżnić należy naturalnie Bazarnika, który przejdzie kryzyś formu ma już poza sobą i ze Stasiakiem wygrał tym razem bezapelacyjnie.

DRUGA MŁODOŚĆ GÓRCKIEGO

Drugą młodzież przeżywa Górcki nokautując niedziela po niedzieli awolch dużo, dużo młodszych od siebie przeciwników. W niedzielę sędzi na Stoleckiego

wygrał walkowerem wobec braku przeciwnika.

Waga średnia: Berg (CKS) przegrał na pkt. z Krauzem (HCP). Werdękt ten krzywdzi boksera częstochowskiego, który zasłużył co najmniej na remis.

Waga półciężka: Maroń (CKS) przegrał na pkt. z Wojewodą (HCP).

Waga ciężka: Stepiński (CKS) przegrał przez ko. z Cwojdzinskim

Red. Komitet
Wydaje Literatura Polska
Adres: Katowice Sobieskiego 11
p. 24 tel. 334-03 i 04
R 21209

Końcowa tabela tegorocznych hokejowych mistrzostw świata przedstawia się następująco:

1) Czechosłowacja	7	6	0	1	84:10	12
2) Szwecja	7	5	1	1	55:15	11
3) Austria	7	5	0	2	49:32	10
4) Szwajcaria	7	4	1	2	47:21	9
5) USA	7	4	0	3	42:26	8
6) Polska	7	2	0	5	27:40	4
7) Rumunia	7	1	0	6	16:89	2
8) Belgia	7	0	0	7	16:103	0

jak tank i ładował całe serie celne i skuteczne. Jakby wypadł Górcki na te szybkie i odporne pięściarza nie wiadomo, w każdym bądź razie po niedzielnych zwycięstwach wysunął się na czoło kogutów w grupie II.

Stary „wyga” Manecki miał zbyt słabego przeciwnika, aby wygrać o nim obowiązuje opinia. Wydaje się jednak, że Ślązak jest nadal wartościowym bokserem, na którego zawsze można liczyć i nigdy nadziei nie zawiedzie.

PISARSKI MA DOBRE UNIKI... GDYŻ UNIKNAŁ WALKI Z NOWARĄ

O Nowarę można powiedzieć to co zawsze, bokser o wielkiej inteligencji i świetnej technice pozbawiony jednak dalekiego ciosu. Na tie walczącego w wadze półciężkiej Pisarskiego wypadł korzystnie i prawdopodobnie walkę z łodzianinem wygrałby.

KOLONKO WALCZY DALEJ

Kolonko w walce z Pisarskim nie miał zbyt wiele do powiedzenia, ale w trzecim starciu przeszedł niespodziewanie do ataku i rundę rozstrzygnął na swoją korzyść. Trzeba lojalnie przyznać, że był to najlepszy mecz Ślązaka w bieżącym sezonie.

KUBICA ZAWIÓŁ

Słabiej niż przypuszczaliśmy wypadł Kubica, który nie potrafił zadać ani razu swego niebezpiecznego ciosu Niewadziłowi, a sam zainkasował kilkakrotnie na szczękę syczące sierpy, z których jeden rzucił go nawet na krótko na deski. Widać było, że Kubica chciał walkę wygrać za wszelką cenę i walczył jak lew, ale przeciwnika nie mógł pokonać, bo był od niego słabszy technicznie, mniej doświadczony i powolniejszy.

MARCINKOWSKI NAJLEPSZY Z LKS-u

W drużynie łódzkiej najlepszym bokserem był Marcinkowski, który powinien niedługo zająć pierwszą pozycję wśród naszych piórkowców. Walkę z niezłym Nypeltem rozwiązał świetnie taktycznie i wykorzystując długość swoich rąk walczył pięknie na dystans.

Obok niego wyróżnić należy Olejnika, który pozwolił się „wyszumieć” swojemu przeciwnikowi, aby w trzeciej rundzie przejść do generalnej ofensywy. Trzecią lokatę w LKS-ie trzeba dać Niewadziłowi, który poza wyżej wspomnianymi „felerami” jest niezłym technikiem i posiada szybkość rzadko spotykaną u bokserów wagi ciężkiej.

STASIĄK WRACA DO FORMY

Nieco w tyle za tą trójką należało by postawić Stasiaka, który powraca do formy, ale jej jeszcze całkowicie nie osiągnął. Stasiak stosuje obecnie jakiś starożytny system walki, który mu

zupełnie przy jego warunkach fizycznych nie odpowiada.

ZMIERZCH PISARSKIEGO

Piątym bokserem przedstawiającym klasę w ósemce łódzkiej jest Pisarski. Nasz stary mistrz nie zaimponował jednak w walce z Kolonką, nie wytrzymał kondecyjnie i wyraźnie widać, że przeżywa zmierzch swojej pięknej i długiej kariery. W obecnej formie Pisarski nie jest w żadnym wypadku kandydatem na reprezentanta, jak to chcą niektórzy foruściacy go „znawcy” boksu.

Pozostała trójka prezentuje się bardzo słabio. Różycki w lekkiej, Rychtelski w średniej i Stolecki w koguciej są wyraźnie słabymi punktami drużyny łódzkiej i sukcesy w tych wagach LKS nie może liczyć.

JOT ZET.

JAK DŁUGO BĘDZIE WALCZYŁ? JAK WISŁOCKI Z LURICHEM? KONKURS Nr. 2 KOŃCZY SIĘ 10 MARCA KONKURS Nr. 3 15-III

Katowice. W dniu 25 bm. upływa termin nadsyłania odpowiedzi na konkurs SPORT-u dla miłośników i znawców sportu bokserów.

Przypominamy, że tematem konkursu są 3 pytania:

1. Kto zostanie mistrzem drużynowym Polski w boksie na rb.
2. Kto zostanie wicemistrzem.
3. Jakie będą wyniki spotkań finałowych obydwu tych drużyn (mecz i rewanż ew 3-cie spotkanie).

Aby wziąć udział w konkursie należy wyciąć załączony w numerze kupon nr 3 czytelnie go wypełnić w poszczególnych rubrykach i wysłać go na adres naszej redakcji w Katowicach, ul. Sobieskiego 11 p. 24.

Nagrody dla zwycięzców przedsta-

GRAMY CORAZ LEPIEJ W HOKEJA

MECZ POLSKA - SZWAJCARIA POTWIERDZA OPINIĘ O NIEOBLICZALNOŚCI NASZYCH HOKEISTÓW

Szwajcaria Polska 9:3 (3:1, 1:0, 5:2)

Praga (tel. wł.) Ostatni występ drużyny polskiej na tegorocznych hokejowych mistrzostwach świata (w niedzielę przed południem) zakończył się jej porażką, z doskonałą drużyną Szwajcarską. Porażka ta chociaż optyczni przekonywująca o klasie w zupełności nie odpowiada przebiegowi gry.

Polacy byli prawie że równorzędnym przeciwnikiem a gdyby nie niepewna gra Makutynowicza w bramce wynik tego spotkania na pewno był by inny. W ogóle drużyna polska była do pewnego stopnia rewelacją na tegorocznych mistrzostwach w Pradze, gdyż po stosunkowo słabym starcie hokeiści nasi w późniejszych spotkaniach znacznie się poprawili i w ostatnich, spotkaniach wykazali już zupełnie dobry poziom europejski.

DO SPOTKANIA TEGO DRUGI WYSTĄPIŁY W NASTĘPUJĄCYCH SKŁADACH:

SZWAJCARIA: Perl - Boder, Lack, Handschin, Schubiger —

Trepp, U. Poltera, G. Poltera —

H. Delnon, R. Delnon, O. Delnon.

POLSKA: Makutynowicz - Kasprzycki, Bromer, Sokołowski, Wołkowski — Czornich, Palus, Kolasz, — Jasiński, Skarżyński, Gansiniec —

W pierwszej tercji gra była w pełni wyrównana, przy czym ataki obu drużyn likwidują obrońcy. Dopiero w 10 minucie G. Poltera zdobywa pierwszą bramkę, zaś w minucie później U. Poltera podwyższa wynik na 2:0. W 12 minucie piękny atak. Polaków kończy się zdobyciem bramki przez Gansiniec. Po tych trzech bramkach następuje znowu okres zmiennych ataków przy czym Szwajcarzy w 16-minucie udaje się zdobyć przez doskonałego U. Poltera trzecią bramkę.

Druga tercja zaczęła się dla nas nieszczęśliwie. Już w drugiej minucie nasz najlepszy na pastnik Palus doznał kontuzji głowy i zszedł z lodowiska by do końca meczu już nie powrócić. Mimo tego osłabienia byliśmy nadal zupełnie równorzędnym przeciwnikiem dla Szwajcarów. Wprawdzie zdobywają oni w tej tercji w 4 minucie czwartą bramkę przez R. Delnona, ale to było wszystko w tym okresie gry. W tej tercji gra była nieco ostrzejsza przy czym za bandę we gromali kolejno Bromer, G. Poltera i Handschin.

W trzeciej tercji już w trzeciej minucie O. Delnon zdobywa piątą bramkę dla Szwajcarów. W 6-ej minucie Polacy zdobywają przez Jasińskiego drugą bramkę, ale w 10-ej minucie niebezpieczny atak braci Delnonów kończy się bramką O. Delnona.

Po zmianie pól w 11-ej minucie Polacy rewanżują się Szwajcarom i. Wołkowski pięknym strzałem zdobywa trzecią bramkę dla naszych barw. Od tego momentu Szwajcarzy zaczynają lekko przeważać i uzyskują dalsze bramki w 14-ej i 16-ej minucie przez H. Delnona, i na minucie przed końcem spotkania przez U. Poltera dziewiątą i ostatnią bramkę tego ciekawego spotkania.

W tercji tej zostali wykluczeni z gry Lack i Kasprzycki.

Oceniając obie drużyny należy zaznaczyć, że Polacy posiadali w bramce niepewnego Makutynowicza. Najlepszych graczy mieliśmy w osobach Kasprzyckiego, Palusa (do czasu kontuzji) i Czornicha. Pierwszy atak był znacznie lepszy od drugiego w którym najlepszym był Skarżyński.

W drużynie szwajcarskiej najlepszymi zawodnikami byli: bramkarz Perl, dalej obrońca Handschin. Pierwszy atak „Arosy” (Trepp, U. Poltera, G. Poltera) był lepszy od drugiego.

DALSZE WYNIKI KONKURSU NR. 2

258. Jonkiewicz Paweł
259. Wrona Marta
260. Skrupa Bolesław
266. Gostyńska Krystyna
267. Grabiecki Antoni
268. Przewodnik Karol
269. Wolańska Janina
270. Kukulski Zbigniew
271. Wojtyczka Konrad
272. Konobudzka Krystyna
273. Stabon Zenon
274. Janeta Maria
275. Laube Jerzy
276. Zasadni Władysław
277. Hadamk Józef
278. Marcel Gąsiorowski
279. Kowolik Jan
280. Bednorz Jan
281. Lasik Władysław
282. Olewiński Edward
283. Stodotkiewicz Aleksander
284. Karwasińska Anna
285. Baron Eryk
286. Dworowy Ewald
287. Jaworski Jerzy
288. Malak Kazimierz
289. Tiring Latariusz
290. Kościuszka Bogdan
291. Turek Irena
292. Markowski Tadeusz

- Chełm Wielki, pow. Pszczyna Kościelna 145
- Mysłowice, ulica Oświęcimska 51
- Rybnik, ulica Wysocka 19
- Poznań, pl. Mottego 3
- Olbertyn, poczta Łądek Zdrój
- Tarnowskie Góry, Hutnicza 1
- Kochłowice, Piotra Skargi 96
- Kraków, ulica Siemiradzkiego 3
- Świętochłowice, ulica Bytomska 14
- Kraków, ulica Smoleńska 25
- Sosnowiec, ulica Orla 17
- Marusze, poczta Wodzisław
- Wełnowiec, ulica Niedurnego 8
- Kraków, Szlak 1a
- Dąbrówka Mała, ulica Oświęcimska 38
- Dąbrówka Górnicza, Jaworowa 6
- Katowice, Osiedle, Karbowa 18
- Katowice, ulica Kościuszki 30
- Sosnowiec, Walcownia Renard
- Siemianowice, Barbary 22
- Sosnowiec, Walcownia Renard
- Katowice, ulica Topolska 6
- Panewnik, ulica Oświęcimska 2
- Katowice, Sienkiewicza 36
- Gliwice, ulica Strzody 18
- Wełnowiec, ulica Kopernika 3
- Chorzów II, 3-go Maja 41
- Gliwice, ulica Kreywa 16
- Wrocław, ulica Oleśnicka 16
- Tarnowskie Góry, Styczyńskiego 16

Wyrzucarz pieniądze — mruknęła Wicia, wsiadając do powozu.

Była jednak bardzo zadowolona z całej tej eskapady i przyznała się, iż bardzo chce pobyć w tej słynnej na całą Rosję nocnej knajpie. Siedziała przytulona nawet do Antosia i z ciekawością patrzyła na nieznane jej ulice podmiejskie, którymi wioził ich teraz „Cichacz”.

— „Kocha, czy nie kocha? — Przyzwyczaił się, czy nie przyzwyczaił się, — wyjdzie za mnie, czy nie?” — myślała, a po chwili podniosła do ust jej rękę w rękawiczce i mocno pocałował.

Drgnęła cała, niemal wyrwała tę rękę.

— Po co? Dlaczego to zrobiłeś? Po co te sentymenty? — spytała prawie groźnie.

— Wybacz, ale tak... tylko do swoich myśli... prawie bezwiednie i... nie pod twoim adresem.

— Nie rozumiem...

— Wiesz, myślałem o innej... o Adzie. Twoja ręka tak jest podobna do jej rączki...

Coś chciała powiedzieć, lecz wzruszyła tylko ramionami i — napuszczona — siedziała, milcząc.

Na sali głównej jeszcze nie było dużo ludzi. Zabawa rozpoczynała się tu po godzinie dwunastej. Kelner przyjął zamówienie i nie spiesząc oddalił się.

Antoś żywo opowiadał Wici o „Jarze”, mówił o malinowej sali, o osobnych gabinetach, o zajęciu z pijanym rotmistrzem... Dziewczyna z ciekawością słuchała, spoglądając na wszystko. Skromnie ubrana, wyglądała jednak czarująco...

Po sali krążyła rasowa stara cyganka.

— Wróżę z ręki i z oczu. Za jednego rubla przepowiadam dużo... Warto spróbować — mówiła wesoło.

— No, to proszę powróżyć — rzekł z uśmiechem Antoś, wyciągając dłoń. Cyganka spojrzała uważnie na Antosia i Wicię.

— Dużo przejścia, dużo męki i nadziei. Ładna będzie twoja kariera życiowa, mój chłopcze, ale i ciernie są, duże ciernie! Teraz i później. Otrząśnij się mój mały, dobry junaku! Szczęście twe złudne! — dziś zdaje się już go uchwyciłeś, jutro — odleciało ono daleko. Lepiej idź sobie sam. A pieniędzy będziesz miał dużo, lecz nie przyniosą ci szczęścia. — He, he, jak te baby na ciebie leca jak ćma, a ty stałe myślisz o jednej. Pilnuj się chłopcze i chroń się w samotności tymczasem. I tyle.

— A dla niej? — rzekł Antoś, podając lewą rączkę Wici.

— Nie chcę dla niej. Nie dobra dziewczyna i trochę wariatka — rzekła poważnie. — Męczysz na próżno ludzi, asanko!

— Masz rubla, cyganko!

— Dziękuję chłopcze... — rzekła spokojnie i odeszła.

— No widzisz Wicia, nie mam szczęścia u Ady. Tyś wariatka i ona wariatka. Męczycie tylko nasz rodzaj męski — z uśmiechem mówił Antoś, ukrywając swe myśli.

Wicia nie odpowiedziała. Marzyła tylko pocieszenie swój ładny nos i bezdźwięcznie poruszała ustami. Antoś znał to „zjawisko”. Oznaczało u niej wewnętrzne wzburzenie, i niepokój.

Zagrała orkiestra... Na scenie ukazał się aktor we fraku, z monokłem w oku i rozpoczął dość nudną konferansjerkę.

— Czy wiesz, Wicia, że w styczniu jadę do Petersburga?

— Po co? Na co? — spytała zdumiona.

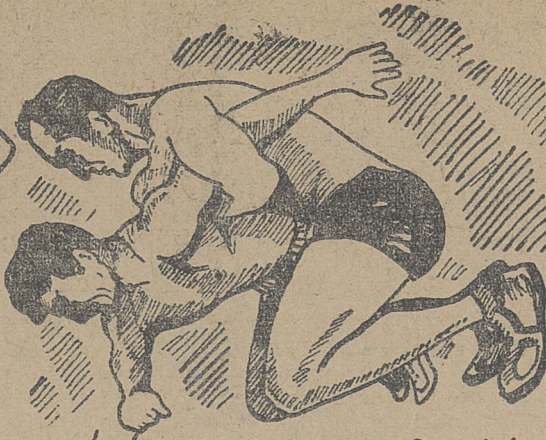
— Na miesiąc. Dziś podpisałem umowę z dyrektorem teatru „Nowski Fars”. Będę walczył w turnieju zapasniczym.

— Górasz nasza Orszo! I pomyśleć tylko, że robisz karierę atlety — zapasnika? Dziś, siedząc samotnie w cyrku dużo słyszałam po chlebno o tobie. Damy mówiły, że Wistocki jest piękny, a ja... oficer dodał, że nie minie cię na-

ZAPASNIK WAGI CIEŻKIEJ

SENSACYJNA POWIEŚĆ SPORTOWA

Napisał Aleks. Junosza Gzowski

Streszczenie dotychczasowych rozdziałów.

Student prawa na uniwersytecie moskiewskim Antoś Wistocki — Polak — decyduje się zostać zapasnikiem. Młodym adeptem sportu zapasniczego opiekuje się hr. Rybopier, który skierowuje go do trenera w klubie Morro i daje mu pracę w dziennikarstwie. Wistocki z dnia na dzień robi wielkie postępy, zarówno jako student prawa, dziennikarz oraz zapasnik: mniej szczęścia ma on w miłości, która darzy swą znajomą Wicę Krupkówną.

W Moskwie rozpoczął się właśnie wielki turniej z udziałem najlepszych zapasników świata. W turnieju bierze również udział po raz pierwszy Wistocki.

groda w tym turnieju i że możesz zwyciężyć nawet Luricha.

— Cha! Cha! Mrzonki... Chyba za dwa lata.

Do sali napływali wciąż nowi goście. Za pół godziny sala była zapelniona. Na scenie ukazał się znakomity chór cyganów. Nastia Polakowa rozpoczęła swe cudowne piosenki...

— Patrz na to wszystko i myśl — mówiła Wicia — że tu wre droga zabawa, leje się tu wino strumieniem, wydaje się olbrzymie sumy, a tam w orszanskim i ho-reckim powiecie nasz białoruski chłop już w lutym nie ma chleba, zaś w marcu zaczyna rozbierać strzechy słomiane na pokarm dla bydła...

— Tak, to prawda. Onegdaj i ja o tym myślałem: darmozjady! A może jest to normalny bieg życia? Tu przepych — tam nędza, tu boleść, tam radość. Może tak będzie do końca świata, kto wie?!

— Nie wiem... Ale jest tu coś nie w porządku — odpowiedziała Wicia.

Antoś nalał dziewczynie puchar wina. Wypila milcząco i siedziała teraz rozpromieniona, podniecona, niezwykle ładna.

— A jakże tam miewa się kolega Nasakin? — zapytał po dłuższym milczeniu Wistocki.

— Nie wiem, od dwóch dni nie widuję go...

— Kocha się w tobie?

— Podobno.

— A ty?

— Ja nikogo nie kocham.

— Szkoda.

— Dlaczego?

— Marnuje się ładna dziewczyna.

Ja kochałem się w tobie — dostałem „rekuz”, jak mówią w Orszy. Kochał się Nasakin — dostał „dymę”... Jesteś trochę dziwna.

— Jestem wariatka — rzekła z gorzkim uśmiechem.

— Kochaną wariatką, bo pomimo

wszystkiego lubię cię, — rzekł ze smutkiem w głosie Wistocki.

— Nie warto. No, idziemy Anto-siu!

— Już? Wszak zabawa dopiero się rozpoczyna?!

— Idziemy. Mam tego dosyć.

Antoś przywołał kelnera...

Kładąc się do łóżka Wicia Krupkówna mówiła do siebie. — Zamiast nauki — wódcę się po nocach. Z tym trzeba skończyć. Ten biedak Antoś znowu we mnie się kocha, wydaje na mnie pieniądze, szaleje. Z tym też trzeba skończyć! Ani Wistocki, ani Nasakin. Zadnej miłości! Oddam się całą nauce. Zgasła światło i zasnęła...

Nastał dwunasty dzień turnieju w cyrku Czynyłego. W ciągu siedmiu dni Antoś zwyciężył: Uljewą, Nuzbama, Snieżkina, Szemiakina, Wachturową, Korwiną, Kwiasowskiego i Karpińskiego. Wachturowi uległ

Antosiowi w dziewiętnastej minucie, Kwiasowski po szesnastu minutach i Carpinu w dwudziestej minucie walki. Z Wachturowym i Carpinim przeprawa była bardzo ciężka. Obaj zgnetli Antosiowi muszle uszne, tak że miał je teraz zdefasowane, opuchnięte i bolesne.

Dziś, w dwunastym dniu walki, Antoś miał spotkać się z brutalnym — na arenie — Rysbacherem, który wiedział doskonale, że młody zapasnik Wistocki przechodzi chorobę, muszli usznych i postanowił starać się aby rozjątrzyć rany Wistockiego. Ale rady na to nie było.

Lebiedew wprost oświadczył Antosiowi:

— Miałeś już cztery wolne dni, a prócz tego z uszami na ogół każdy zapasnik jak można prędzej mu si skończyć. Gdy zamiast normalnych muszli, będziesz miał zdefasowane galki twarde — choroba twoja się skończy. Przez to, jak przez odrę w dzieciństwie przejęś trzeba.

Martynow dawał Antosiowi jakieś smarowanie, ale to nie pomagało. Zresztą, na chorobę muszli cierpieli dziś i Wachturow i Uljew i Szemiakin ze Snieżkinym, czyli wszyscy młodzi zapasnicy.

Zi i polityowany wyszedł Antoś do cyrku na walkę z Rysbacherem. Wiedział, że ten od razu rozpocznie od ataku na głowę, że będzie przecierał mu uszy pod swoimi pachami.

— Ha, trudno! Nie daj się — rzekł do siebie, wkładając trykoty. Jutro miał „na rozkładzie” Solowjewa. — Ten świństwa rożnił nie zrobił, lecz w walce jak to w walce, wszelako bywa.

Wici już osiem dni nie widział w cyrku. Po wieczorze w „Jarze” nie pokazywała się do cyrku i nie dawała o sobie znaku życia. Dziś przez chłopaka hotelowego posłał do niej bilecik takiej treści: „Jak się miewasz, kochana wariatko? Czy jesteś zdrowa? Antoś”.

Otrzymał odpowiedź: — „Zdrowa, duża pracuję Wicia”.

— Ha, trudno! „My najdiom siebie gruguju krawicou zenu!” — zaśpiewał głośno po rosyjsku.

Na korytarzu spotkał Adę, która wręczyła mu dwa rysunki swej roboty: portret Antosia i karykaturę, bardzo udaną — olświeku.

— Słownie, cudownie, dziękuję, Adeczko!

(c. d. n.)

DRUŻYNA LEEDS-U SPRZEDANA EN GROS

LICYTACJA ZA ZAMKNIĘTYMI DRZWIAMI - STRZAŁ OBRONCY DECYDUJE O PUCHARZE

LONDYN. Historia rozgrywek o najwyższe trofeum Anglii — o F. A. Cup obfituje w wiele tragicznych momentów. — Rzadko jednak walka o puchar układała się tak oryginalnie, jak w r. 1949.

Zaczął się wszystko od klubu Leeds City. W październiku 1919 r. za poważne „nieodkaidności” i niesportowe postępowanie zarząd Ligi krótko i wżłowato zawiesił kierownictwo i całą drużynę w prawach członkowskich, nie zezwalając jej na dalsze rozgrywki.

Leeds City przestało po prostu istnieć, ale pozostali gracze, z którymi coś trzeba było zrobić.

Kierownictwo Ligi zwołało wówczas w wielkiej tajemnicy zebranie delegatów wszystkich klubów do Leeds i w miejscowym hotelu, za zamkniętymi drzwiami odbyła się pierwsza w historii piłkarstwa „licytacja pechowych graczy”.

Jej przebieg przypominał żywo targi niewolników, jakie na początku zeszłego stulecia odbywały się regularnie w zamorskich koloniach Imperium. Liderzy Ligi starali się wyciągnąć jak najwięcej za piłkarzy Leeds City, a znowu przedstawiciele poszczególnych klubów chcieli ich kupić jak najtaniej. Gracze Leedsu nie cieszyli się zresztą dobrą opinią i po długich targach sprzedano ich po śmiesznie małych cenach, wahających się od 250 do 1.250 funtów.

Kilku zawodników Leedsu zakupił hurtem menażer Crowther, który kierował podupadającym wówczas klubem Huddersfield. — Amatora nie mógł tylko znaleźć młody obrońca William Kirtton, o którym mówiono, że „przez pomyłkę zawędrował na boisko”. Wreszcie menażer Aston Villi ułitował się nad Kirttonem i kupił go dla swej drużyny za 250 funtów.

Tak drogi Kirttona i jego kolegów rozszły się, by zejść się znowu zupełnie nieoczekiwanie. Gracze Leedsu w szeregach Huddersfieldu odmiennili się, jak za dotknięciem różdżki czarodziej-skiej. Zaczęli naprawdę grać i dokonali nie byle jakiego cudu. Huddersfield zagrożony spadkiem do III Ligi, nie tylko, że wygrał 32 spotkania ligowe w jednym sezonie, przegrywając tylko trzy nie tylko, że przeszedł do I Ligi, ale również w bezprzykładnym zrywle osiągnął finał Pucharu Anglii, w którym miał spotkać się z Aston Villą.

Mecz osiągnął ponad 80.000 widzów i Huddersfield, który zaczynając sezon inkasował ze spotkań 90 — 100 funtów, miał satysfakcję realizowania celu na kilkadziesiąt tysięcy funtów. Sam mecz miał przebieg dramatyczny. Obie drużyny grały świetnie i z powodu wyniku remisowego zarządzone dogrywki. Już wydawało się, że mecz będzie musiał być powtórzony, gdy w

ostatnich minutach zaszło coś zupełnie niespodziewanego.

Obronca Aston Villi, ów dawny pechowy gracz Leedsu Kirtton zamiast pilnować swojej bramki w nagłym ośnięciu piłkarskim zapędził się aż na pole karne przeciwników i w zamieszaniu podbramkowym po rzucie rożnym wspaniałą główką wpako-

wał piłkę do siatki Huddersfieldu.

Puchar Anglii przypadł różni-cą jednej bramki Aston Villi, bramki strzelonej przez obrońcę, za którego przed kilkoma miesiącami nikt nie chciał dać nawet 250 funtów.

Takim był rewanż Williama Kirttona!

KTO ZNA SIĘ NAJLEPIEJ NA HOKEJU?

293. Winklerówna Jadwiga
294. Mielczarek Marian
295. Neselrot Adolf
296. Bazan Alfred
297. Zieliński Kazimierz
298. Berezeka Wilhelmina
299. Pomykacz Zofia
300. Heffling Józef
301. Lachajewicz Witold
302. Skarżyński Hilary
303. Dudziak Wojciech
304. Wyrwas Antoni
305. Warchałowski Henryk
306. Loska Henryk
307. Błab Ferdynand
308. Kwasik Wilhelmina
309. Miśków Adela
310. Rożek Schastian
311. Zajączkowska Jadwiga
312. Wojnowska Henryk
313. Matłosz Janina
314. Fafara Władysław
315. Kosecki Kazimierz
316. Szendera Bernard
317. Szudzirowski Czesław
318. Pafsp Irena
319. Skwara Franciszka
320. Łaziska Bogusław
321. Worosz Piotr
322. Pawliszyn Jan
323. Żontek Franciszek
324. Włodarczyk Jerzy
325. Kurowski Emil
326. Bieciolowski Czesław
327. Wieczorkówna Sonia

- Katowice, ulica Plebiscytowa 25
Niwka, ulica Cmentarna 22
Zabrze, ulica Wolności 145
Chorzów Batory, Ratuszowa 4
Jelenia Góra, Zwirki Wigury 5
Kraków, Józefa 1
Gdańsk-Wrzeszcz, ulica Lechowa 20
Kraków, ulica Meiselsa 5
Kraków, Kazimierza Wielkiego 54a
Katowice, ulica Mariacka 34
Sąd Okręgowy w Katowicach
Będzin, ulica Wąska 7
Kraków, ulica Topolska 4
Tychy, ulica Nowokościelna 17 (?)
Wrocław, DOKP Wydział IV 4
Bytom, ulica Krentowicza 8
Zgnyły Most pow. Dzierżanów (D. Śl.)
Struga k. Warszawy, ulica Piłsudskiego 8
Głębocze, pl. Wolności 6
Katowice, ulica Krasińskiego 43
Strzyżów, Rynek 40, woj. Rzeszowskie (dwa razy)
Strzyżów, Rynek, woj. Rzeszowskie
Strzyżów, Rynek 140 wojew. Rzeszowskie
Szopienice, ulica Rejtana 32
Kurzwica, Powstańców Wlkp. 14
Wrocław, ulica Worcella 14
Siemianowice, ulica Kościelna 2
Katowice, ulica Kochanowskiego 9
Przybyszowska 303
Sosnowiec, ulica Sobieskiego 21
Biała Krakowska, ulica Limanowskiego 18
Świdnica, pl. Lenina 13
Siemianowice, ulica Kopernika 6
Łowkowie, pow. Kluczborek
Katowice, ulica Zamkowa 80

Zwycięstwo zapasników Legii NAD SIŁĄ MYSŁOWIC 5:1

RKS SIŁA MYSŁOWICE — LEGIA KRAKÓW 1:5

KRAKÓW (tel. wł.) Rewanżowe spotkanie między dwoma czołowymi zespołami Polski w zapasniczym wywołało wielkie zainteresowanie i na hali zgromadziło się ponad 3000 widzów. Drużyna Siły przegrała zdekompletowana.

REMIS I ZWYCIĘSTWO HOKEISTÓW POZNANSKICH W BYDGOSZCZY

Bydgoszcz. W ub. sobotę i niedzielę gościła w Bydgoszczy hokejowa reprezentacja Poznania i rozegrała dwa mecze z reprezentacją Bydgoszczy. Pierwszy mecz zakończył się wynikiem remisowym 2:2. W niedzielę Poznań wygrał 3:1.

bez zawodnika wagi lekkiej. Legia odniosła pełny rewanż, zwyciężając 5:1.

W wadze koguciej: mistrz Polski Gibas (Legia) wygrał w 10 min. z Tobołą (Siła).

Waga piórkowa: Rychta (Legia) położył na topatki Jasińskiego (Siła).

Waga p. średnia: Gros (Legia) wygrał w 5 min. z Majerem (Siła).

Waga średnia: Gryt (Siła) odniósł zwycięstwo na pkt. w spotkaniu ze Zmarsem (Legia).

Waga półciężka: Mistrz Polski Golas (Siła) poniósł porażkę w spotkaniu z wicemistrzem Radoniem (Siła).

Golas wystąpił jeszcze raz w tym samym spotkaniu i zmierzył się z mistrzem Polski w wadze półciężkiej. Zaczęli na prawdę grać i pkt. wygrał Golas.